

สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

โดย

นางสาวหนึ่งฤทัย ศุภเลิศ

รหัสนักศึกษา 05600594

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้
ผู้เขียน	นางสาวหนึ่งฤทัย ศุภเลิศ รหัสนักศึกษา 05600594
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร. อาศิรต์ อับดุลกาเดร์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ “การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน และเพื่อศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ในระยะเวลา 1 วัน โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การจัดเส้นทางท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวในเขตชงโน

ผลการศึกษาพบว่าประเภททรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนมีทั้งหมด 25 แห่ง โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์จำนวน 19 แห่ง และทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมจำนวน 6 แห่ง และสามารถแบ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนออกเป็น 3 รูปแบบคือ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงศาสนา และการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม โดยแต่ละสถานที่ล้วนมีความน่าสนใจแตกต่างกันออกไป ส่วนการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนนั้นสามารถจัดได้ 4 เส้นทาง โดยแบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้ง 3 รูปแบบ ดังนี้ เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม และเส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ศาสนาและมรดกวัฒนธรรมสำหรับผู้ที่มีความสนใจหลากหลาย

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การจัดเส้นทางท่องเที่ยว ชงโน กรุงโซล

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร. อาศิรต์ อับดุลกาเดร์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

หนึ่งฤทัย ศุภเลิศ

20 กุมภาพันธ์ 2564

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยว	4
2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	4
2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	5
2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวกับประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์.....	9
2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเส้นทางท่องเที่ยว.....	10
2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวกับลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว.....	10
2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	11
2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวกับการวางแผนการจ้ดนำเที่ยว	11
2.1.9 เอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกรุงเทพฯ.....	12

2.1.10	เอกสารเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะในกรุงโซล	13
2.2	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน.....		23
3.1	การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3.2	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
3.3	วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	23
3.4	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	24
3.5	เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์	24
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....		25
	ข้อมูล.....	25
4.1	สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน	25
4.1.1	พระราชวังเคียงบก (Gyeongbok Palace).....	26
4.1.2	พระราชวังชางด็อกและสวนฮวอน (Changdeok Palace and Huwon garden).....	28
4.1.3	วัดโซเกซา (Jogyesa Temple).....	30
4.1.4	พระราชวังชางคยอง (Changgyeong Palace).....	32
4.1.5	พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล (Seoul Museum History)	34
4.1.6	คลองชองกเยซอน (Cheonggyecheon Stream).....	35
4.1.7	พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี (The National Palace Museum of Korea)	37
4.1.8	ย่านวัฒนธรรมอินซาดง (Insadong Culture District).....	39
4.1.9	ประตูควางฮวามุน (Gwanghwamun gate).....	40
4.1.10	หมู่บ้านพุกชนฮันอก (Bukchon Hanok Village).....	42
4.1.11	ศาลเจ้าชงเมียว (Jongmyo Shrine).....	44
4.1.12	จัตุรัสควางฮวามุน (Gwanghwamun Square).....	45
4.1.13	วัดอินวังซา (Inwangsa Temple).....	49
4.1.14	ประตูทางแดมุน (Dongdaemun Gate).....	50
4.1.15	พระราชวังอินเฮียน (Unhyeon Royal Residence).....	52

4.1.16	พิพิธภัณฑ์ห้องวาดซารางแช (Blue House Sarangchae).....	53
4.1.17	พระราชวังเคียงฮุย (Gyeonghui Palace).....	55
4.1.18	หอพิพิธภัณฑ์ของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน (Sejong museum of art).....	56
4.1.19	หอรฆังโฆซิงกัก (Bosingak Bell Pavilion).....	59
4.1.20	พิพิธภัณฑ์กิมจิ (Museum Kimchikan)	61
4.1.21	วัดมโยกักซา (Myogaksa Temple).....	63
4.1.22	พิพิธภัณฑ์ชาสวยงาม (Beautiful Tea Museum).....	64
4.1.23	พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี (The National Folk Museum of Korea).....	66
4.1.24	พิพิธภัณฑ์แป้งต็อก (Rice Cake Museum Teok Museum).....	68
4.1.25	วัดซึงกาซา (Seunggasa Temple).....	69
4.2	การจัดประเภททรัพยากรและจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน.....	71
4.3	แผนการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน	75
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ		85
5.1	สรุปผลการศึกษา	85
5.1.1	การศึกษาประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน	85
5.1.2	การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน	85
5.1.3	การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนในระยะเวลา 1 วัน.....	86
5.2	การอภิปรายผล.....	87
5.3	ข้อเสนอแนะ	88
5.4	ข้อจำกัดทางการศึกษา.....	88
บรรณานุกรม.....		89
ประวัติผู้วิจัย		95

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แผนที่แสดงเขตการปกครองของกรุงโซลที่แบ่งออกเป็นเนื้อกับได้.....	13
ภาพที่ 2.2 แผนที่แสดงเส้นทางการวิ่งของรถไฟฟ้าใต้ดินสายต่าง ๆ ที่วิ่งในโซล.....	14
ภาพที่ 2.3 รถโดยสารประจำทางที่วิ่งบริเวณพื้นที่ในกรุงโซล.....	15
ภาพที่ 2.4 รถบัสนำเที่ยว.....	16
ภาพที่ 2.5 แท็กซี่ธรรมดา (Standard Taxi).....	17
ภาพที่ 2.6 แท็กซี่หรู (Deluxe Taxi).....	18
ภาพที่ 2.7 แท็กซี่ขนาดใหญ่ (Jumbo Taxi).....	18
ภาพที่ 2.8 แท็กซี่นานาชาติ (International Taxi).....	19
ภาพที่ 4.1 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนทั้ง 25 แห่ง.....	25
ภาพที่ 4.2 พระราชวังเคียงบก.....	27
ภาพที่ 4.3 สวนฮวอน.....	29
ภาพที่ 4.4 วัดโซเกซา.....	31
ภาพที่ 4.5 พระราชวังชังคยอง.....	32
ภาพที่ 4.6 พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล.....	34
ภาพที่ 4.7 คลองชองกเยซอน.....	36
ภาพที่ 4.8 พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี.....	38
ภาพที่ 4.9 ย่านวัฒนธรรมอินซาดง.....	39
ภาพที่ 4.10 ประตูควางฮวามุน.....	41

ภาพที่ 4.11 หมู่บ้านพุททังฮันนอก.....	42
ภาพที่ 4.12 ผลงานการเขียนภาพพื้นบ้านเกาหลี.....	43
ภาพที่ 4.13 ศาลเจ้าจางมโย.....	44
ภาพที่ 4.14 จัตุรัสควางฮวามุน.....	46
ภาพที่ 4.15 รูปปั้นแฮแทหรือแฮชี.....	47
ภาพที่ 4.16 พระบรมรูปกษัตริย์เซจงมหาราช.....	47
ภาพที่ 4.17 อนุสาวรีย์ของพลเรือเอกอีซุนชิน.....	48
ภาพที่ 4.18 วัดอินวังซา.....	50
ภาพที่ 4.19 ประตูดงแดมุน.....	51
ภาพที่ 4.20 พระราชวังอินเฮียน.....	52
ภาพที่ 4.21 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติซางราจ.....	54
ภาพที่ 4.22 พระราชวังเคียงฮุย.....	55
ภาพที่ 4.23 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเซจงมหาราช.....	58
ภาพที่ 4.24 นิทรรศการเรื่องราวของอีซุนชิน.....	58
ภาพที่ 4.25 หอระฆังโพชินกัก.....	60
ภาพที่ 4.26 ระฆังที่หอระฆังโพชินกัก.....	61
ภาพที่ 4.27 พิพิธภัณฑสถานกิมจิ.....	62
ภาพที่ 4.28 วัดมโยกักซา.....	64
ภาพที่ 4.29 พิพิธภัณฑสถานชาสวองาม.....	65
ภาพที่ 4.30 พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านเกาหลี.....	67

ภาพที่ 4.31 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ.....	68
ภาพที่ 4.32 วัดซึ่งกาซา.....	70
ภาพที่ 4.33 เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน.....	75

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.2 แสดงสรุปประเภททรัพยากร รูปแบบการท่องเที่ยว.....	71
และอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน	
ตารางที่ 4.3.1 การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 1.....	82
ตารางที่ 4.3.2 การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 2.....	83
ตารางที่ 4.3.3 การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 วันที่ 1.....	83
ตารางที่ 4.3.4 การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 วันที่ 2.....	84
ตารางที่ 4.3.5 การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 4.....	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลก รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อผลักดันการท่องเที่ยวในประเทศไปสู่ตลาดโลก โดยมีกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศตนเพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่ถูกผสมกลมกลืนไปกับการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) มีการนำวัฒนธรรมมาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการสร้างความแตกต่างทางการแข่งขันในตลาดโลกซึ่งสอดคล้องกับกระแสเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและยุโรปที่ต่างสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์ และสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น รวมถึงสนใจของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมและงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในประเทศนั้น การท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวเรียกว่า “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” หลายประเทศเริ่มเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ จึงนำวัฒนธรรมมาเป็นส่วนหนึ่งในกลยุทธ์ของประเทศ เช่น ประเทศเกาหลีใต้ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระที่สนับสนุนภาคเอกชนในการส่งออกสินค้าวัฒนธรรม (ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว, 2556)

ประเทศเกาหลีใต้ได้พัฒนาประเทศจนสามารถขึ้นมาเป็นประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจจากประเทศที่ยากจนในช่วงสงครามเกาหลีโดยใช้เวลาเพียง 60 ปี (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล, 2556) ในยุครัฐบาลของนายคิม แดจุงเริ่มเห็นถึงความจำเป็นที่จะส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีไปสู่คนทั่วโลก ช่วงปลายทศวรรษที่ 1990 รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ส่งเสริมการขยายตัวของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม (cultural industries) ด้วยการวางรากฐานทางวัฒนธรรม (cultural infrastructure) ให้มีความแข็งแกร่งขึ้น นายปึก ใจวอน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวได้ประกาศนโยบายส่งเสริมปัจจัยพื้นฐานทางวัฒนธรรมตั้งแต่ปี.ศ.2000 เป็นต้นมา โดยการเร่งก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรมและศิลปะขนาดใหญ่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงโซล ส่วนทางตอนใต้ของกรุงโซลนั้นมีการขยายศูนย์ศิลปะแห่งกรุงโซล อีกทั้งยังมีนโยบายส่งเสริมปรับปรุงและขยายศูนย์วัฒนธรรมที่ตั้งอยู่นอกกรุงโซลจำนวน 30 แห่งทั่วประเทศเพื่อให้เกาหลีใต้ได้เป็นเมืองวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกไกล และส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการเชิญชวนคนต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเกาหลีใต้เพิ่มขึ้น (ดำรงค์ ฐานดี, 2547: 142-143) นอกจากนี้ยังมีโครงการที่จะ

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น การจองที่พักในโรงแรม การคมนาคมทางบก ทะเล และอากาศซึ่งโครงการเหล่านี้ได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากการท่องเที่ยวแห่งชาติเกาหลีใต้ จึงเห็นได้ว่าการที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องส่งผลให้อัตราการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในแต่ละปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (สำนักงานสารนิเทศภาคพื้นทะเล สาธารณรัฐเกาหลี ร่วมกับคณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537 : 149)

ในปัจจุบันประเทศเกาหลีใต้ได้กลายเป็นประเทศที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกผ่านวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นและมีประวัติศาสตร์ยาวนาน หากกล่าวถึงเมืองต่าง ๆ ในประเทศเกาหลีใต้ชื่อเมืองที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยมากที่สุดก็คือ “กรุงโซล” การเป็นมหานครและเมืองหลวงของเกาหลีใต้มานานกว่า 600 ปี ส่งผลให้กรุงโซลเป็นจุดศูนย์รวมด้านต่าง ๆ ของเกาหลีใต้ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง อีกทั้งยังมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง อาทิ พระราชวังเคียงบก พระราชวังชางด็อก หมู่บ้านโบราณบุกชอน ถนนอินซาดง ฯลฯ

เขตชงโนถือเป็นเขตหนึ่งของกรุงโซลที่มีความสำคัญเนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่ล้อมรอบไปด้วยทัศนียภาพที่งดงาม สิ่งล้ำค่าทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ได้แก่ พระราชวังโบราณ โบราณสถาน หมู่บ้านโบราณ และพิพิธภัณฑสถานที่น่าสนใจถึงศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นและมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน รวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเกาหลีใต้ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นเมืองที่มีเส้นทางการคมนาคมที่หลากหลายและสะดวกสบายสามารถที่จะกำหนดเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวได้ในระยะเวลาหนึ่งวัน แต่เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนบางแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักของคนนักท่องเที่ยวมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา “การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตชงโน และคำนวณระยะเวลาในการท่องเที่ยวเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกรุงโซล

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อจัดประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

1.2.2 เพื่อศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ในระยะเวลา 1 วัน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ศึกษาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

1.3.2 ศึกษาเฉพาะเส้นทางของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

1.4.2 สามารถวางแผนเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวในระยะเวลา 1 วัน

1.5 นิยามศัพท์

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยมีการให้ความรู้และความภูมิใจที่เน้นเสนอลักษณะวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดีและสถานที่ต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดในการวิจัยเรื่อง “เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาเขต ชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการท่องเที่ยว ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม ทฤษฎีเส้นทางท่องเที่ยว ทฤษฎีการวางแผนการจ้ดนำเที่ยว เอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกรุง โซล เอกสารเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะในกรุงโซล และงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 6) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจที่ไม่มี วันตายของประเทศไทย” ให้ความหมายการท่องเที่ยวว่าเป็นเรื่องของการเดินทาง โดยต้องเป็นการเดินทาง ชั่วคราวด้วยความสมัครใจมิใช่ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง แต่เป็นการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น เพื่อการ พักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การศึกษา ศาสนา กีฬา เยี่ยมญาติมิตร ติดต่อธุรกิจ การ ประชุมสัมมนา เป็นต้น

กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.: 1) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” กล่าวว่า การเดินทางท่องเที่ยวตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นสากลประกอบด้วย 3 ประการ คือ การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว การเดินทางด้วยความสมัครใจ และ การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่มีใช้การเดินทางเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ฉันทิช วรรณถนอม (2552: 155) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษ นักท่องเที่ยวมักสนใจและ ต้องการเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศอื่นที่แตกต่างไปจากตน โดยท่องเที่ยวผ่านการชมหรือสัมผัส ศิลปวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ รวมไปถึงศิลปะทุกแขนงทั้งสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม ทัศนกรรม นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ตลอดจนมรดกทางประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ เป็นต้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 13) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจที่ไม่มี วันตายของประเทศไทย” กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม

หรือชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนท้องถิ่นนั้นจัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน พร้อมทั้งได้ความเชื่อ ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

ตู่ย ชุมสาย, ม.ล. (2518: 51) เขียนหนังสือเรื่อง “หลักวิชาการท่องเที่ยว” กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ศิลปวิทยาการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาความเป็นอยู่ในแกมมนุษย์วิทยาและสังคมวิทยา การชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ การชมการแสดงทางศิลปะ เช่น ละคร ดนตรี เป็นต้น

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญยสุภะ อเนกสุข (2557: 17-31) เขียนหนังสือเรื่อง “ยล เยี่ยม เยือน หย้า: แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมถือเป็นลักษณะหนึ่งของการใช้ทุนทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณีเพื่อผลิตเป็นสินค้าการท่องเที่ยว ซึ่งรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะเฉพาะของทุนในแต่ละพื้นที่ โดยรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ (Ethnic Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่ใช้ทุนความเป็นคนพื้นเมือง หรือกลุ่มชาติพันธุ์มาดึงดูดการท่องเที่ยวโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องเยี่ยมชมเฉพาะแหล่งเจ้าของวัฒนธรรมนั้น และสถานที่นั้นจะต้องเป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างความแปลกตา และแปลกใหม่ของคนพื้นเมืองให้นักท่องเที่ยวได้ เช่น การเยี่ยมชมบ้านแบบพื้นเมือง การเยี่ยมชมหมู่บ้านของคนพื้นเมือง การชมการแสดงหรือประเพณีพื้นเมือง รวมถึงการซื้อขายของที่ระลึกที่มีลักษณะสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นพื้นเมืองดั้งเดิม เป็นต้น

2) การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม (Culture Heritage Tourism) หรือการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) คือ การท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เพื่อชื่นชมประสบการณ์และประวัติศาสตร์ที่สำคัญ โดยสามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

2.1) สถาปัตยกรรมที่สะท้อนประวัติศาสตร์ของแต่ละประเทศ เช่น ถ้ำขุนตาล จังหวัดลำปาง เป็นต้น

2.2) บ้านเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเก่า โดยเฉพาะอาคารที่ได้รับการอนุรักษ์ให้คงไว้แบบดั้งเดิม เช่น กลุ่มอาคารชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต หรือจังหวัดสงขลา เป็นต้น

2.3) หอศิลป์ที่เก็บสะสมและจัดแสดงงานศิลปะ เช่น หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร หอศิลป์ริมน่าน จังหวัดน่าน เป็นต้น

2.4) พื้นที่ที่เคยใช้เป็นสนามรบ เช่น สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี หมู่บ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เป็นต้น

2.5) ปราสาท และราชวัง เช่น พระราชวังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

2.6) ศาสนสถานสำคัญ เช่น วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก เป็นต้น

2.7) แม่น้ำลำคลองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำปิง เป็นต้น

2.8) โบราณสถาน เช่น อุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2.9) แหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี เป็นต้น

2.10) พิพิธภัณฑ์ เช่น พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ (Museum Siam) จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agricultural Tourism) คือ การท่องเที่ยวที่ใช้ทุนทางวัฒนธรรมการเกษตรในท้องถิ่นเป็นหลักเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมระบบเกษตรกรรมและวัฒนธรรมทางการเกษตรในชนบทที่ถูกทำให้กลายเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวซึ่งแฝงด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน ตัวอย่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ การพักในแปลงเกษตร การลองทำการเกษตรด้วยตนเอง การรับประทานอาหารจากแปลงเกษตรที่ได้เยี่ยมชม การซื้อของที่ระลึกในแปลงเกษตร รวมถึงการเข้าชมงานตามเทศกาลต่าง ๆ เช่น งานเทศกาลดอกไม้ ณ อุทยานหลวงราชพฤกษ์ จังหวัดเชียงใหม่ เทศกาลอาหารเกษตรอินทรีย์เพื่อสุขภาพ จังหวัดยโสธร เป็นต้น

4) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Food tourism) คือ การท่องเที่ยวในพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่ด้านอาหารได้ ซึ่งประเภทของการท่องเที่ยวเชิงอาหารมีดังนี้

4.1) การจัดฤดูกาลอาหาร (Food Season) เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับอาหารท้องถิ่นตามฤดูกาลในแหล่งท่องเที่ยวจริง เช่น การชิมผลไม้ตามสวนในจังหวัดต่าง ๆ การชิมทุเรียนในฤดูทุเรียน เป็นต้น

4.2) การจัดเทศกาลอาหาร (Food Fair) เป็นงานที่ให้นักท่องเที่ยวในท้องถิ่นนำอาหารประจำท้องถิ่นของตนเองมาจัดแสดงเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ชิมและชิม

4.3) การจัดเมนูอาหารสูตรดั้งเดิม หรืออาหารที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่ไม่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจได้ทดลองปรุงและชิมด้วยตนเอง ซึ่งสามารถทำได้ทั้งงานเทศกาลอาหารหรือในท้องถิ่น

4.4) การจัดพิพิธภัณฑ์อาหาร (Food Museum) เพื่อนำเสนอเรื่องราวการทำอาหารในท้องถิ่นโดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการจัดหาวัตถุดิบ กระบวนการประกอบอาหาร รวมถึงการจัดนิทรรศการอาหารหรือการประกวดอาหาร เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าชม

4.5) การสอนทำอาหาร (Cooking Class) เป็นการสอนทำอาหารให้นักท่องเที่ยวที่มีเวลาว่างได้เรียนรู้กระบวนการทำอาหารในประเทศนั้น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตรระยะสั้น

5) การท่องเที่ยวในตัวเมือง (Urban Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่รวมรูปแบบการท่องเที่ยวไว้หลายรูปแบบ เช่น การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม หรือแม้แต่การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวจะต้องอยู่ในตัวเมืองที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งการเดินทาง ที่พัก รวมถึงร้านค้าที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมได้ด้วยตนเอง ซึ่งการท่องเที่ยวในตัวเมืองถือเป็นการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ (Slow Tourism) ที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในตัวเมืองได้นาน เช่น การเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านการพบปะพูดคุยกับคนในท้องถิ่นซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องใช้ระยะเวลามากกว่าการเยี่ยมชมเมืองอย่างฉาบฉวยด้วยระยะเวลาจำกัด

6) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Religious Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ (Spiritual Tourism) ก็กับการท่องเที่ยวเชิงแสวงบุญ (Pilgrimage Tourism) คือ การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศาสนสถาน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสถานที่สถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จหรือตำนานทางศาสนา ซึ่งการท่องเที่ยวรูปแบบนี้สามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่หนึ่งการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมสถานที่สำคัญหรือพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น ขณะที่กลุ่มที่สองการท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณและกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงแสวงบุญเป็นการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือประกอบพิธีทางศาสนาตามที่ศรัทธา

7) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) คือ การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในสภาพแวดล้อมใหม่ๆ หรือสัมผัสวัฒนธรรมที่แปลกใหม่เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายจากความตึงเครียดและเพื่อมี

สุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งบางกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีการใช้ทุนทางประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม และประเพณีด้วย อาทิ วัฒนธรรมการแพทย์พื้นบ้าน การนวด การทำสมาธิ เป็นต้น

8) การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล (Festival Tourism) คือ การจัดกิจกรรมขึ้นมาในโอกาสพิเศษ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมและประเพณี กิจกรรมส่วนใหญ่มักเป็นกิจกรรมประเภทงานเฉลิมฉลองหรืองานบันเทิงที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเป็นหลัก ตลอดจนเทศกาลที่คิดค้นขึ้นใหม่หรือเทศกาลที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น โดยกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงเทศกาลมี 4 ประเภท ดังนี้

8.1) เทศกาลดนตรีและภาพยนตร์ เช่น พัทยามิวสิกเฟสตีวัล จังหวัดชลบุรี

8.2) เทศกาลทางวัฒนธรรม เช่น งานแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี

8.3) เทศกาลธรรมชาติ เช่น พิธีแต่งงานใต้สมุทร จังหวัดตรัง หรือเทศกาลทุ่งทานตะวันบาน จังหวัดลพบุรี เป็นต้น

8.4) เทศกาลศิลปะ เช่น เทศกาลศิลปะหุ่นสาย สานใจ สายใยชุมชน จังหวัดสมุทรสงคราม

9) การท่องเที่ยวด้านมืด (Dark Tourism) คือ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Niche Tourism) ในสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการตาย ความอันตราย หรือความน่ากลัว ไม่ว่าจะเป็นสถานที่อันตรายที่เสี่ยงต่อชีวิตนักท่องเที่ยว สถานที่ที่เกิดอาชญากรรมหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ สุสาน สนามรบ สถานที่ที่เคยเกิดเหตุการณ์จริงมาก่อน รวมถึงพิพิธภัณฑ์ที่มีของสะสมเกี่ยวข้องกับความตายหรือการทรมาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวจะนิยมไปชมในโบราณสถาน อาทิ สนามกีฬาโคลอสเซียมในประเทศอิตาลีที่นักท่องเที่ยวจะได้เข้าชมห้องประหารชีวิต จึงอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวด้านมืดถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในลักษณะของสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เพียงแต่มีความเกี่ยวข้องกับบริบททางการเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความหวาดกลัว หรือความตาย นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่การท่องเที่ยวด้านมืดจะสนใจในเรื่องการศึกษาหาความรู้และรำลึกถึงความสำคัญของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ และให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายโดยใช้สถานที่หรือวัตถุจริงจากเหตุการณ์ต่าง ๆ มากกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่อาจใช้ภาพหรือสถานที่จำลองในการสื่อความหมาย

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

ฉันทิช วรรณถนอม (2552: 66) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมที่แสดงออกทางด้านลักษณะความเป็นอยู่ของผู้คน ภาษา เทศกาล ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา ศิลปหัตถกรรม การแต่งกาย การละเล่นและการบันเทิงต่าง ๆ สภาพบ้านเรือน หรือจะเป็นนามธรรมที่แสดงออกทางด้านความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ ภูมิปัญญาชาวบ้าน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งสิ้น เนื่องจากสามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น สิ่งแปลกแตกต่างของนักท่องเที่ยวได้

ส่วนทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัฒนธรรม วิถีชีวิต หรือเหตุการณ์ที่สืบสานกันมาตั้งแต่อดีต โดยส่วนใหญ่จะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวในรูปของโบราณวัตถุและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ 4 สิ่ง ดังนี้

- 1) สงคราม เช่น กำแพงเบอร์ลินที่กั้นระหว่างเบอร์ลินตะวันออกกับเบอร์ลินตะวันตกในประเทศเยอรมนี
- 2) โบราณสถานศาสนา เช่น บุโรพุทโธ ในประเทศอินโดนีเซีย
- 3) บุคคลสำคัญหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญ เช่น บ้านวิลเลียมเช็คสเปียร์ในประเทศอังกฤษ
- 4) ขนชั้นการปกครอง (รัฐบาลหรือพระมหากษัตริย์) เช่น พระราชวังบัคกิงแฮมในประเทศอังกฤษ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 47-50) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรมเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาและมีความแตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

- 1) ประเภทศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ชุมชน หมู่บ้าน ตลาด ตลาดน้ำ ศูนย์วัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน ดนตรีพื้นเมือง วิถีชีวิต เป็นต้น
- 2) ประเภทประเพณี ได้แก่ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ งานบุญบั้งไฟ เป็นต้น

3) ประเภทกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นการศึกษาหาความรู้ในแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นควบคู่ไปกับการได้รับความเพลิดเพลิน เช่น การแสวงบุญ การนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น

ส่วนทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์เป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งที่เป็นมรดกในอดีตและได้สร้างเสริมขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ศาสนา และโบราณคดี เป็นสิ่งที่แสดงถึงอารยธรรมและความเจริญในอดีต แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ประเภทโบราณสถาน เป็นสถานที่ที่มีอายุประมาณร้อยปีหรือมีหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของสถานที่นั้นเป็นประโยชน์ในทางประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี เช่น ศาสนสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ กำแพงเมือง พระราชวัง บ้านโบราณ เมืองโบราณ หมู่บ้านโบราณ เป็นต้น

2) ประเภทโบราณวัตถุ เป็นวัตถุโบราณไม่ว่าจะเป็นสิ่งประดิษฐ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือเป็นบางส่วนของโบราณสถาน ในแต่ละประเทศอาจเก็บสะสมไว้ในพิพิธภัณฑสถานหรือสถานที่เก็บอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าชม เป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานของประเทศ เช่น ภาพเขียนโบราณ วัตถุโบราณ สมบัติโบราณ รูปปั้นโบราณ เป็นต้น

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของเส้นทางท่องเที่ยว

สิทธิ กองสาสนะ (2552: 41, อ้างจาก ประสิทธิ์ คุนุรัตน์และคณะ, 2546: ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวว่า เส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) หมายถึง แนวทางการสัญจรที่ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการเดินทางหรือการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและปลอดภัย อีกทั้งยังได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่กำหนดขึ้นจากการท่องเที่ยว ทั้งเส้นทางที่เกิดขึ้นจากความนิยมของนักท่องเที่ยวหรือเส้นทางสัญจรปกติที่สามารถเข้าถึงแหล่งเป้าหมายได้ รวมถึงเส้นทางที่กำหนดขึ้นมาใหม่ตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวกับลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว

บังกอร์ ฉัตรรุ่งเรือง (2554: 17) เขียนหนังสือเรื่อง “ตำราวิชาการวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว” กล่าวว่า ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การเดินทางสู่จุดหมายปลายทาง (Trip) คือ การเดินทางมุ่งสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้าโดยไม่แวะระหว่างทาง

2) การเดินทางแวะเที่ยว (Tour) คือ การเดินทางมุ่งสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า แต่มีการแวะระหว่างทางเพื่อชมสถานที่ต่าง ๆ ก่อน

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว

นิตา ชัชกุล (2554: 84-85) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” กล่าวว่า รูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยวสามารถจัดแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1) จัดแบ่งตามวัตถุประสงค์ (By Purpose Categories) เช่น การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เพื่อการศึกษา เพื่อศาสนา เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

2) จัดแบ่งตามจุดหมายปลายทาง (Destination Categories) เช่น การชมปะการังใต้ทะเล การท่องเที่ยวชมเมือง เป็นต้น

3) จัดแบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยว (Model of Travel Categories) เช่น การเดินป่า การล่องแพ และล่องแก่ง เป็นต้น

4) จัดแบ่งตามระยะเวลา (Timing Categories) เช่น ท่องเที่ยวครึ่งวัน การท่องเที่ยวเต็มวัน หรือการท่องเที่ยวแบบพักค้างคืน เป็นต้น

5) จัดแบ่งตามลักษณะรายการ (Tour Design Categories) เช่น การท่องเที่ยวแบบเหมาจ่าย การท่องเที่ยวตามความประสงค์เฉพาะบุคคล เป็นต้น

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการจัดนำเที่ยว

กุลวรา สุวรรณพิมล, ผู้เรียบเรียง (2548: 164-165) เขียนหนังสือเรื่อง “หลักการมัคคุเทศก์” กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการจัดการท่องเที่ยวคือการวางแผนจัดนำเที่ยวอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด เพื่อความเป็นระเบียบและเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการวางแผนจัดนำเที่ยวนั้นควรให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1) รายการท่องเที่ยวเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสนใจ

2) มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ

3) มีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวตามจุดต่าง ๆ ของสถานที่ เช่น กิจกรรมที่ทำในสถานที่นั้น

4) มีระยะทางไกลพอสมควร เนื่องจากระยะทางไกลสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้มากกว่า ระยะทางใกล้

5) อากาศดีมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม

6) เป็นสถานที่ที่มีตัวแทนท้องถิ่นให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่นั่น

2.1.9 เอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกรุงโซล

โซล (Seoul) หรือนครพิเศษโซล คือชื่อเมืองหลวงของประเทศเกาหลีใต้ที่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2491 คำว่า โซล ในภาษาเกาหลีมีความหมายว่า เมืองหลวง เนื่องจากกรุงโซลในอดีตเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรโชซอนมีชื่อเดิมว่า เมืองฮันยาง ดังนั้นจึงตั้งชื่อเมืองหลวงในปัจจุบันว่า “โซล” โซลหรือนครพิเศษโซลตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ มีพื้นที่ประมาณ 605.28 ตารางกิโลเมตรและมีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 10 ล้านคน ลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเขาเตี้ยซึ่งเนินเขาจะลดหลั่นลงมาลงสู่ทะเลจนเกิดเป็นที่ราบสามารถทำการเกษตรได้ ส่วนลักษณะภูมิอากาศ DPlus Guide Team (2559: 20-23) เขียนหนังสือเรื่อง “โซล ใคร ๆ ก็เที่ยวได้ [Edition 2] Seoul & Around” กล่าวว่า ลักษณะภูมิอากาศของกรุงโซลสามารถแบ่งออกเป็น 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาวซึ่งในแต่ละฤดูมีลักษณะแตกต่างกันออกไปดังนี้

ฤดูใบไม้ผลิ เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 6°C ถึง 16°C อากาศยังค่อนข้างหนาวเล็กน้อย มีช่วงเวลากลางวันยาวนานขึ้นและมีแสงแดดตลอดทั้งวัน ต้นไม้และดอกไม้จะผลิใบในช่วงฤดูนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 22°C ถึง 38°C จะมีสภาพอากาศที่ร้อน อาจมีฝนตกเล็กน้อยและอาจมีมรสุมในช่วงปลายเดือนมิถุนายนจนถึงปลายกรกฎาคม ส่วนในเดือนสิงหาคมจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด

ฤดูใบไม้ร่วง เริ่มตั้งแต่เดือนกันยายนถึงพฤศจิกายน มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 5°C ถึง 25°C ฤดูนี้เป็นช่วงที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีอากาศที่เย็นสบายและในเดือนตุลาคมใบไม้จะเริ่มเปลี่ยนสีเป็นสีแดงและสีเหลือง แต่อย่างไรก็ตามฤดูนี้จะมีช่วงกลางวันสั้นมาก

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ -20°C ถึง -5°C อากาศค่อนข้างแห้งและหนาวจัดซึ่งช่วงที่มีอากาศหนาวที่สุดคือช่วงเดือนธันวาคม บางครั้งอาจมีฝนตกปรอย ๆ หรือหิมะตก

พื้นที่กรุงโซลแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักโดยใช้แม่น้ำฮันเป็นตัวแบ่ง คือ โซลฝั่งเหนือและโซลฝั่งใต้ และยังแบ่งออกเป็น 25 เขตการปกครอง (ภาพที่ 2.1) กล่าวคือ เขตการปกครองบริเวณโซลฝั่งเหนือ ได้แก่ เขตโทบก เขตหงแดมุน เขตอินพยอง เขตคังบุก เขตควังจิน เขตชงโน เขตชุง เขตชุงนัง เขตมาโพ เขตโนวอน เขตซอแดมุน เขตซองบุก เขตซองดง และเขตยงซัน ส่วนเขตการปกครองบริเวณโซลฝั่งใต้ ได้แก่ เขตคังซอ เขตยงดิงโพ เขตยั้งซอน เขตคูโร เขตชงพา เขตคังดง เขตคังนัม เขตซอโซ เขตควานัก เขตทงจัก และเขตคิมซอน ซึ่งในแต่ละเขตจะมีย่านสำคัญหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป

ภาพที่ 2.1 แผนที่แสดงเขตการปกครองของกรุงโซลที่แบ่งออกเป็นเหนือกับใต้ โดยใช้แม่น้ำฮัน (เส้นสีฟ้า) เป็นตัวแบ่ง

(ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/File:Map_Seoul_districts_de.png)

2.1.10 เอกสารเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะในกรุงโซล

กรุงโซลถือเป็นเมืองที่มีการพัฒนาระบบคมนาคมเพื่อรองรับการกระจายตัว การขยายจำนวนประชากร และนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างดี ซึ่งระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพนี้ส่งผลให้ประชากรในประเทศและนักท่องเที่ยวในกรุงโซลมีความสะดวกสบายในการเดินทางและสามารถเลือกวิธีการ

เดินทางได้อย่างหลากหลาย (สิริภพ มหรรณสุวรรณ, 2555: 28) ซึ่งยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางในกรุงโซลมีดังต่อไปนี้

1) รถไฟฟ้าใต้ดิน (Subways)

ภาพที่ 2.2 แผนผังแสดงเส้นทางกรวางของรถไฟฟ้าใต้ดินสายต่าง ๆ ที่วังโซล

(ที่มา: https://www.chilloutkorea.com/wp-content/uploads/2015/11/seoulsublet_subwaymap2-1.jpg)

รถไฟฟ้าใต้ดินถือเป็นวิธีการเดินทางที่สะดวกสบาย รวดเร็วที่สุดในการเดินทางท่องเที่ยวในกรุงโซล ระบบรถไฟฟ้าใต้ดินของกรุงโซลครอบคลุมพื้นที่แทบทุกแห่งในโซล มีตั้งแต่สาย 1 ถึง 9 และมีสายเพิ่มเติมคือสายซินบันดัง, สายคยองซุน, สายคยองอึจุงอั้ง, สายอีเวอร์, สายอูฮินซอล และสายอื่น ๆ ทั่วประเทศ โดยใช้รหัสสีเพื่อช่วยให้ผู้โดยสารสามารถใช้บริการได้อย่างสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น (ภาพที่ 2.2)

ค่าโดยสารรถไฟฟ้าใต้ดินเริ่มต้นที่ 1,000 วอนใน 10 กิโลเมตรแรก และเพิ่ม 100 วอนทุก 5 กิโลเมตร ถึงกิโลเมตรที่ 40 และเพิ่ม 100 วอน ทุก 10 กิโลเมตร ผู้โดยสารสามารถเลือกวิธีการซื้อตั๋วได้ 2 แบบคือ การซื้อบัตรเดินทางเที่ยวเดียวที่สามารถซื้อจากเครื่องจำหน่ายตั๋วอัตโนมัติ โดยต้องจ่ายค่ามัดจำเพิ่ม 500 วอนและรับเงินมัดจำคืนเมื่อนำบัตรกลับมาที่เครื่องหลังจากใช้งานแล้ว หรือการซื้อผ่านบัตรเติมเงิน เช่น ทีมันนี่ (T-money) เป็นต้น

2) รถโดยสารประจำทาง

ภาพที่ 2.3 รถโดยสารประจำทางที่วิ่งบริเวณพื้นที่ในกรุงโซล

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/seoul-bus/>)

รถโดยสารประจำทางเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่คนนิยมใช้บริการเนื่องจากสามารถถึงที่หมายได้ไวกว่าและประหยัดกว่ายานพาหนะอื่น ซึ่งรถโดยสารประจำทางที่วิ่งครอบคลุมพื้นที่ในกรุงโซลมีทั้งหมด 4 ประเภท โดยแบ่งเป็น 4 สีตามเส้นทางที่รถวิ่ง (ภาพที่ 2.3) ดังนี้

2.1) สีฟ้า (Blue Bus) เป็นรถที่วิ่งทั่วไปในกรุงโซล มีเส้นทางวิ่งผ่านเขตเมืองรอบนอกเข้าสู่ตัวเมือง ค่าโดยสารรถโดยสารประจำทางสีฟ้าของผู้ใหญ่เริ่มต้นที่ 1,000 วอนและเด็กเริ่มต้นที่ 450 วอน

2.2) สีเขียว (Green Bus) มีรถ 2 ขนาด คือขนาดมาตรฐานกับขนาดเล็ก วิ่งจากตัวเมืองไปยังหมู่บ้านที่อยู่บนพื้นที่สูงมาสถานีรถไฟฟ้าหรือสถานีขนส่ง ค่าโดยสารรถโดยสารประจำทางสีเขียวขนาดมาตรฐานของผู้ใหญ่เริ่มต้นที่ 1,000 วอนและเด็กเริ่มต้นที่ 450 วอน ส่วนค่าโดยสารรถโดยสารประจำทางสีเขียวขนาดเล็กของผู้ใหญ่เริ่มต้นที่ 550 วอนและเด็กเริ่มต้นที่ 300 วอน

2.3) สีเหลือง (Yellow Bus) เป็นรถขนาดเล็ก วิ่งวนรอบตัวเมืองและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ค่าโดยสารรถโดยสารประจำทางสีเหลืองของผู้ใหญ่เริ่มต้นที่ 800 วอนและเด็กเริ่มต้นที่ 350 วอน

2.4) สีแดง (Red Bus) หรือที่นิยมเรียกกันว่า ควางยอก วิ่งเชื่อมพื้นที่ชุมชนกับศูนย์กลางของกรุงโซลที่เพิ่งพัฒนาใหม่ โดยเน้นวิ่งบริเวณพื้นที่รอบนอก ค่าโดยสารรถโดยสารประจำทางสีเขียวขนาดเล็กของผู้ใหญ่เริ่มต้นที่ 1,800 วอนและเด็กเริ่มต้นที่ 1,200 วอน

ตารางที่ 2.1.10 : การสรุปค่าโดยสารรถโดยสารประจำทาง (หน่วย: วอน)

ประเภทรถโดยสาร	สีฟ้า	สีเขียวขนาดมาตรฐาน	สีเขียวขนาดเล็ก	สีเหลือง	สีแดง
ค่าโดยสาร					
ผู้ใหญ่	1,000	1,000	550	800	1,800
เด็ก	450	450	300	350	1,200

หมายเหตุ : ค่าโดยสารที่ปรากฏในตารางเป็นค่าใช้จ่ายขั้นต่ำสำหรับ 10 กิโลเมตรแรกและจะเพิ่ม 100 วอนทุก 5 กิโลเมตร

3) รถบัสนำเที่ยว (City tour Bus)

ภาพที่ 2.4 รถบัสนำเที่ยว

(ที่มา: <https://www.kkday.com/th/product/5450>)

รถบัสนำเที่ยวถือเป็นหนึ่งทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาจำกัดแต่ต้องการเที่ยวหลายที่ นักท่องเที่ยวจะซื้อตั๋วรถบัสนำเที่ยวเพียงครั้งเดียวแต่สามารถขึ้นลงรถได้ไม่จำกัดครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งวัน นักท่องเที่ยวสามารถลงไปเที่ยวแล้วกลับมารอขึ้นรถบัสเที่ยวถัดไปเพื่อไปยังสถานที่ต่อไปได้ตามเส้นทางที่กำหนด บริการรถบัสนำเที่ยวนี้ให้เลือกหลากหลายเส้นทาง เรียกว่า คอร์ส (Course) โดยแต่ละเส้นทางจะวิ่งไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งรถบัสนำเที่ยวมีอยู่ 2 แบบ คือ แบบชั้นเดียวและแบบสองชั้น ราคาคอร์สเริ่มต้นอยู่ที่ประมาณ 15,000 วอน

4) รถแท็กซี่

รถแท็กซี่ที่ให้บริการในกรุงโซล มี 4 ประเภท คือ แท็กซี่ธรรมดา (Standard Taxi) แท็กซี่หรู (Deluxe Taxi) แท็กซี่ขนาดใหญ่ (Jumbo Taxi) และแท็กซี่นานาชาติ (International Taxi) โดยแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันดังนี้

4.1) แท็กซี่ธรรมดา (Standard Taxi) เป็นรถยนต์ส่วนบุคคล 4 ล้อ มีทั้งหมด 3 สี คือ สีเทา สีเงิน และสีส้ม สามารถพบเห็นได้เยอะที่สุดและมีราคาถูกที่สุด ซึ่งค่าโดยสารเริ่มต้นที่ 2,800 - 3,800 วอน ขึ้นอยู่กับพื้นที่ให้บริการ ส่วนค่าบริการในรอบดึก (เวลา 00.00 - 04.00 น.) จะเพิ่มขึ้น 20% จากค่าบริการพื้นฐาน

ภาพที่ 2.5 แท็กซี่ธรรมดา (Standard Taxi)

(ที่มา: <https://th.blog.kkday.com/8/koreakoreataxi/>)

4.2) แท็กซี่หรู (Deluxe Taxi) เป็นรถยนต์ส่วนบุคคล 4 ล้อ มีทั้งหมด 2 สี คือ สีดำ และสีเหลือง แถบด้านข้างรถจะมีคำว่า DELUXE ติดอยู่ ด้านในรถจะกว้างกว่ารถแท็กซี่ธรรมดาแต่ราคาก็แพงกว่ารถแท็กซี่ธรรมดา ซึ่งค่าโดยสารเริ่มต้นที่ 3,900 - 6,500 วอน สามารถเรียกแท็กซี่นี้ได้ทั้งที่โรงแรมหรือสถานีรถไฟ

ภาพที่ 2.6 แท็กซี่หรู (Deluxe Taxi)

(ที่มา: <https://th.blog.kkday.com/8/koreakoreataxi/>)

4.3) แท็กซี่ขนาดใหญ่ (Jumbo Taxi) เป็นรถตู้ เหมาะกับผู้โดยสารหรือผู้ที่เดินทางเป็นกลุ่ม มีทั้งหมด 9 ที่นั่ง แถบด้านข้างรถจะมีคำว่า Jumbo Taxi ติดอยู่ ส่วนราคาค่าโดยสารจะใกล้เคียงกับแท็กซี่หรู (Deluxe taxi)

ภาพที่ 2.7 แท็กซี่ขนาดใหญ่ (Jumbo Taxi)

(ที่มา: <https://th.blog.kkday.com/8/koreakoreataxi/>)

4.4) แท็กซี่นานาชาติ (International Taxi) ลักษณะของรถเหมือนแท็กซี่ธรรมดา (Standard Taxi) แต่มีความพิเศษตรงที่คนขับรถสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น หากต้องการใช้บริการแท็กซี่ประเภทนี้ต้องทำการจองล่วงหน้าในเว็บไซต์ <http://www.intltaxi.co.kr/> หรือโทรศัพท์ไปที่เบอร์ 1644-2255

ภาพที่ 2.8 แท็กซี่นานาชาติ (International Taxi)

(ที่มา: <https://th.blog.kkday.com/8/koreakoreataxi/>)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณวิสา ด้วงขาว (2550) เขียนสารนิพนธ์เรื่อง “การท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญ 2) วิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีใต้ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหน่วยงานราชการท่องเที่ยวต่าง ๆ หนังสือ วารสาร สื่อออนไลน์ และโปรแกรมการท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว 5 บริษัท จำนวน 22 โปรแกรม จากนั้นนำมาวิเคราะห์แล้วคิดเป็นร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวของประเทศเกาหลีใต้ จำนวน 183 แห่ง พบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุโบราณสถาน และศาสนา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.15 ในขณะที่ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมมีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 30 ส่วนการกระจายตัวของทรัพยากรการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคทั้ง 6 ภูมิภาคนั้น บริเวณที่มีการกระจายตัว

ของทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุดคือบริเวณกรุงโซลและบริเวณใกล้กรุงโซล 2) การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีตามภูมิภาคมีการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณกรุงโซลและบริเวณกรุงโซลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.19 รองลงมาคือภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 15.49 ซึ่งภูมิภาคที่นิยมจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ บริเวณกรุงโซลและบริเวณใกล้เคียงกรุงโซล แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมคือ สวนสนุกเอเวอร์แลนด์ ตลาดทงแดมุน ศูนย์โสมเกาหลี ตลาดเมียงดง และพระราชวังเคียงบก

ศศิธร แสงชาติ (2556) เขียนสารนิพนธ์เรื่อง “การท่องเที่ยวโดยผ่านระบบขนส่งมวลชนในเกาหลีใต้” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเกาหลีใต้ 2) เพื่อศึกษาระบบขนส่งมวลชนในเกาหลีใต้ 3) เพื่อศึกษาการจัดการเส้นทางและตารางเวลาการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวในเกาหลีใต้ ด้วยระบบขนส่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากจากหนังสือเอกสารงานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทอินเทอร์เน็ตที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและระบบขนส่งมวลชนของเกาหลีใต้ รวมทั้งข้อมูลจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี ผลการศึกษาพบว่า 1) ประเทศเกาหลีใต้มีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากมาย มีทั้งพระราชวัง ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และบ้านพื้นเมืองหรือฮันอก นอกจากนี้ยังมีแหล่งธรรมชาติ เช่น ทะเล เกาะ และภูเขา 2) ระบบขนส่งมวลชนในเกาหลีใต้ที่เป็นรถประจำทางที่วิ่งในกรุงโซลมีทั้งหมด 5 สาย ได้แก่ สายสีฟ้าวิ่งเชื่อมระหว่างรอบนอกกรุงโซลกับใจกลางเมืองกรุงโซล สายสีเขียววิ่งรอบนอกกรุงโซลเชื่อมถนนสายหลัก สายสีแดงวิ่งจากใจกลางเมืองกรุงโซลไปจังหวัดคยองกี สายสีเหลืองวิ่งใจกลางเมืองกรุงโซล และสายที่วิ่งในเมือง แต่ละสายมีตารางเดินรถและค่าโดยสารที่แน่นอน 3) ระบบขนส่งมวลชนของเกาหลีใต้มีความเป็นระบบ กล่าวคือมีตารางเดินรถและค่าโดยสารที่แน่นอน นักท่องเที่ยวจึงสามารถคำนวณค่าใช้จ่ายในการเดินทางของตนไว้ล่วงหน้าได้และสามารถวางแผนการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย

กชกร อริยกวินวงศ์ (2557) เขียนสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกรุงโซล” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในกรุงโซลและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในกรุงโซลโดยศึกษาจากหนังสือเอกสารงานวิจัย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทอินเทอร์เน็ตที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในกรุงโซล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวในกรุงโซลและทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดคือกระแสวัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปเที่ยวกรุงโซลประเทศเกาหลีใต้ เนื่องจากต้องการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ในซีรีส์หรือภาพยนตร์ เพื่อสัมผัสบรรยากาศ วิถีชีวิต อาหาร รวมไปถึงชุดประจำชาติตามซีรีส์ที่ตนเคยดู ปัจจัยรองลงมาคือสภาพภูมิอากาศของเกาหลีที่มี 4 ฤดูทำให้มีกิจกรรมในการท่องเที่ยวแต่ละฤดูมีความหลากหลายแตกต่างกัน

กันออกไป ส่วนปัจจัยสุดท้ายคือกรุงโซลมีระบบระบบขนส่งมวลชนที่ดีและครอบคลุม อีกทั้งยังมีการออกแบบให้เชื่อมโยงกันระหว่างรถไฟใต้ดินกับรถประจำทาง นักท่องเที่ยวจึงมีความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจพิเศษเกี่ยวกับประเทศอื่นที่แตกต่างไปจากตน ซึ่งนอกจากความเพลิดเพลินแล้วการได้เรียนรู้และสัมผัสกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของแต่ละประเทศนั้น ล้วนเป็นสิ่งสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามแนวคิดของฉันทซ์ วรรณถนอม (2552) บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) และหม่อมหลวงต๋อย ชุมสาย (2518) ซึ่งรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะเฉพาะของทุนในแต่ละพื้นที่ที่สามารถแบ่งออกเป็น 9 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ (Ethnic Tourism) การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม (Culture Heritage Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agricultural Tourism) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Food tourism) การท่องเที่ยวในตัวเมือง (Urban Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Religious Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล (Festival Tourism) การท่องเที่ยวด้านมืด (Dark Tourism) ตามแนวคิดของบุญสุขฤกษ์ อเนกสุข (2557) และสามารถแบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ ทรัพยากรด้านวัฒนธรรมอันประกอบด้วยสถานที่ที่แสดงถึงวัฒนธรรมอันสะท้อนถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภาษา การละเล่น ประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา รวมถึงความคิด ความเชื่อของชาวบ้าน และทรัพยากรด้านประวัติศาสตร์อันประกอบไปด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ตามแนวคิดของฉันทซ์ วรรณถนอม (2552) และบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทราบถึงความหมายของเส้นทางการท่องเที่ยวว่าเป็นเส้นทางที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเส้นทางสัญจรปกติหรือเส้นทางที่กำหนดขึ้นจากการท่องเที่ยวเพื่อเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามแนวคิดของประสิทธิ์ คุนรัตน์ (2546) ซึ่งการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ การเดินทางสู่จุดหมายปลายทางโดยไม่แวะระหว่างทางและการเดินทางแวะเที่ยวก่อนถึงจุดหมายปลายทางที่กำหนดตามแนวคิดของบิงอร์ ฉัตรรุ่งเรือง (2554) ซึ่งรูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ คือ การจัดแบ่งตามวัตถุประสงค์ (By Purpose Categories) การจัดแบ่งตามจุดหมายปลายทาง (Destination Categories) การจัดแบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยว (Model of Travel Categories) การจัดแบ่งตามระยะเวลา (Timing Categories) การจัดแบ่งตามลักษณะรายการ (Tour Design Categories) ตามแนวคิดของนิตา ชัชกุล (2554) ส่วนการวางแผนการเจ้านำเที่ยวที่พบว่ามีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือความสนใจ

ของนักท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ระยะทางไกลพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวได้และสภาพอากาศที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวตามแนวคิดของกุลวรา สุวรรณพิมล (2548) อีกทั้งยังพบว่าระบบการขนส่งสาธารณะในกรุงโซลนั้นมีประสิทธิภาพมากสามารถเลือกวิธีการเดินทางได้อย่างหลากหลายซึ่งมีทั้งรถไฟใต้ดิน รถโดยสารประจำทาง รถบัสนำเที่ยว และรถแท็กซี่ ดังนั้นประชากรในประเทศและนักท่องเที่ยวในกรุงโซลจึงเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย

ส่วนงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเกาหลีของวรรณวิสา ดวงขาว (2550) ศศิธร แสงชาติ (2556) และกชกร อริยวินวงศ์ (2557) พบว่าบริเวณกรุงโซลและบริเวณใกล้กรุงโซลบริเวณมีการกระจายตัวของทรัพยากรการท่องเที่ยวมากที่สุด และเป็นที่ยอมรับในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวมากที่สุด ซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวในกรุงโซลคือปัจจัยด้านวัฒนธรรมซึ่งแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในกรุงโซลมีอยู่จำนวนมาก ปัจจัยต่อมาคือสภาพอากาศที่สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลาย และปัจจัยของระบบระบบขนส่งมวลชนที่ดีและครอบคลุมทำให้สามารถเดินทางได้อย่างสะดวกจึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นจุดเด่นของการท่องเที่ยวในกรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังไม่มีผู้ใดศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้เป็นกรณีศึกษาดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน

การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซลในครั้งนี้สามารถแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานได้ดังนี้

3.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาข้อมูลและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและข้อมูลพื้นฐานของกรุงโซลเพื่อใช้ประกอบแนวทางการดำเนินงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนจากเอกสารภาษาไทย สื่ออิเล็กทรอนิกส์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในกรุงโซล เช่น เว็บไซต์ Trip Advisor เว็บไซต์ Chilloutkorea เว็บไซต์ Korea Tourism Organization และเว็บไซต์ Jointtravel เป็นต้น

3.3 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในเขตชงโนของกรุงโซล

3.3.2 ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับประเภทของทรัพยากรและรูปแบบการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากเอกสารภาษาไทยและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดประเภทของทรัพยากรและรูปแบบการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนของกรุงโซล

3.3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนจัดเส้นทางท่องเที่ยวจากเอกสารภาษาไทย จากนั้นนำข้อมูลของสถานที่ที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนในระยะเวลา 1 วัน

3.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์ และเรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของงานวิจัย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แผนที่ประเทศเกาหลีใต้

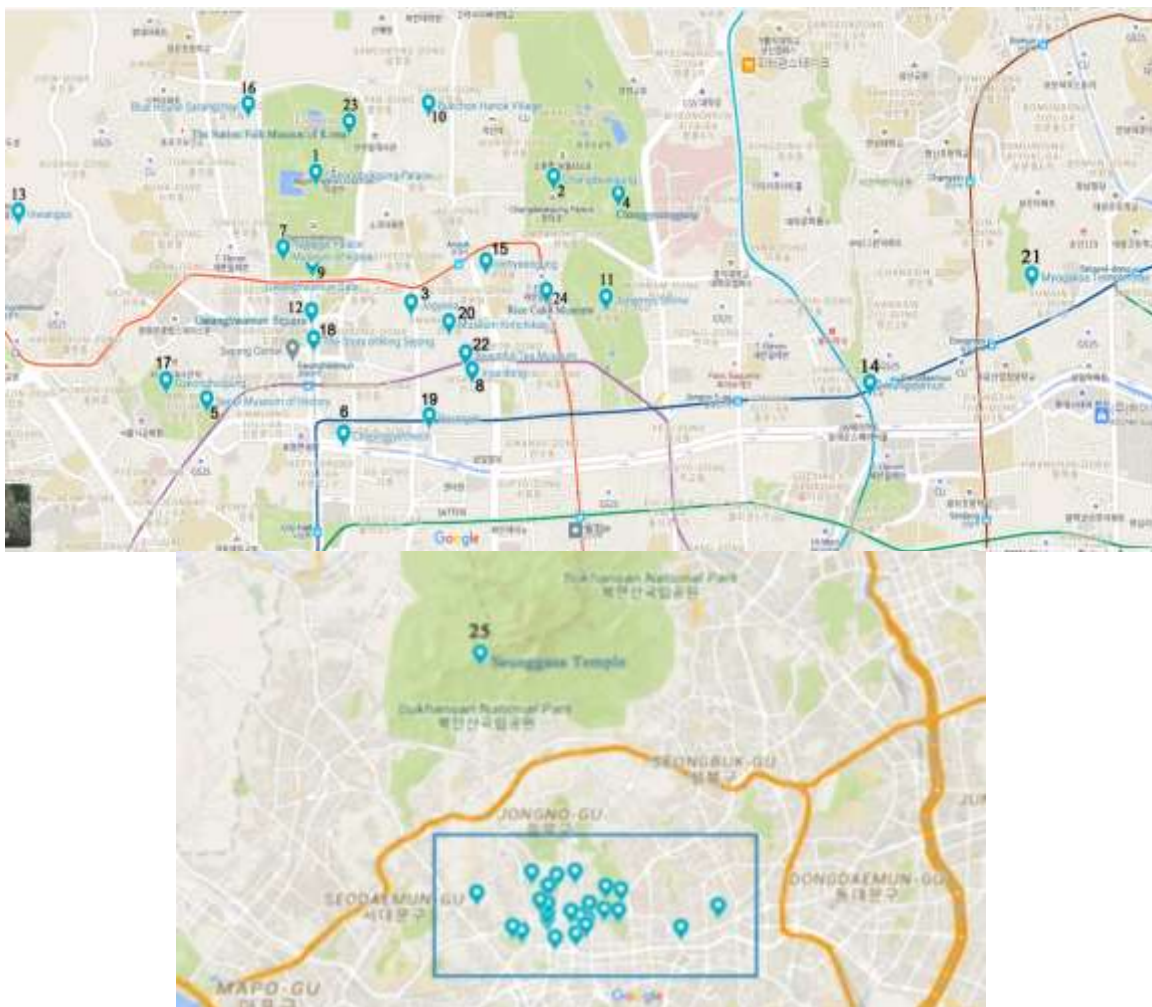
3.5 เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์

ใช้เทคนิควิเคราะห์แผนที่เพื่อศึกษาตำแหน่งที่ตั้งและการกระจายตัวของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

บทที่ 4 ผลการศึกษา

4.1 ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนของกรุงโซล ผู้วิจัยสามารถรวบรวมและระบุตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนได้ทั้งหมด 25 สถานที่ (ภาพที่ 4.1)

ภาพที่ 4.1 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนทั้ง 25 แห่ง พื้นที่ในกรอบสีฟ้าแสดงถึงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวหมายเลข 1 - 24

(ที่มา: <https://www.google.co.th/maps/@37.5880538,126.9926584,13z>)

หมายเลขแสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยว (ภาพที่ 4.1)

1. พระราชวังเคียงบก	14. ประตูกองแดมุน
2. พระราชวังชางด็อกและสวนฮวอน	15. พระราชวังอินเฮียน
3. วัดโซเกซา	16. พิพิธภัณฑ์ช็องวาแดซารางแซ
4. พระราชวังชังคยอง	17. พระราชวังเคียงฮุย
5. พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล	18. หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจง
มหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน
6. คลองชองกเยซอน	19. หอระฆังโพชินกัก
7. พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี	20. พิพิธภัณฑ์กิมจิ
8. ย่านวัฒนธรรมอินซาดง	21. วัดมโยกักซา
9. ประตูกวางฮวามุน	22. พิพิธภัณฑ์ชาสวยาม
10. หมู่บ้านฟูกซันฮันอก	23. พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี
11. ศาลเจ้าชงเมียว	24. พิพิธภัณฑ์แปงด็อก
12. จัตุรัสกวางฮวามุน	25. วัดซ็องกาซา

สถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณใจกลางเขตชงโนมีเพียงวัดซ็องกาซา (Seunggasa Temple) แห่งเดียวที่อยู่ห่างไกลจากสถานที่ทั้ง 24 แห่งโดยมีระยะทางห่างกันประมาณ 7 กิโลเมตร สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 พระราชวังเคียงบก (Gyeongbok Palace)

พระราชวังเคียงบกหรือพระราชวังเคียงบกหมายถึงพระราชวังแห่งพรที่มีแสงสว่าง (The palace of shining blessings) ถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.1394 ในสมัยของพระเจ้าแทโจแห่งราชวงศ์โชซอนถือเป็นพระราชวังที่มีขนาดใหญ่และเก่าแก่ที่สุดในกรุงโซล เดิมทีนั้นภายในพระราชวังมีอาคารและตำหนักต่าง ๆ มากกว่า 200 หลังแต่ในช่วงที่ญี่ปุ่นเข้ามารุกรานเกาหลีอาคารส่วนใหญ่ได้ถูกทำลายลงเหลืออยู่เพียง 10 หลังเท่านั้น อาคารและตำหนักต่างของพระราชวังแห่งนี้ถูกสร้างอย่างประณีตและงดงาม ถูกใช้เป็นสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกทางการเมืองและเป็นที่พักอาศัยพระมหากษัตริย์และขุนนาง และเป็นพื้นที่ที่พระราชวงศ์ใช้เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนภายในบริเวณของพระราชวังมีสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจดังนี้คือพระที่นั่งค็อนจงวองและศาลาเคียงฮุยที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณสระน้ำมีทัศนียภาพที่สวยงาม นอกจากนี้ยังมีร้านขายชุดฮันบกให้ผู้เข้าชมได้เลือกใส่เข้าพระราชวังอีกด้วย การเข้าชมพระราชวังแห่งนี้จะทำให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสและรู้จัก

กับวัฒนธรรมวิถีชีวิตของชาวเกาหลีมากยิ่งขึ้น อีกทั้งในเดือนมีนาคม-เมษายนพระราชวังแห่งนี้ยังเป็นจุดชมดอกไม้และดอกซากุระที่สวยงาม

ภาพที่ 4.2 พระราชวังเคียงบก

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/gyeongbokgung-palace/1>)

ค่าเข้าชม: 3,000 วอน สำหรับผู้ใหญ่อายุ 19-64 ปี หรือ 2,400 วอน สำหรับกลุ่มผู้ใหญ่ที่มีมากกว่า 10 คน

1,500 วอน สำหรับเด็กอายุ 7-18 ปี หรือ 1,200 วอน สำหรับกลุ่มเด็กที่มีมากกว่า 10 คน

ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี และผู้ใหญ่อายุ 65 ปีขึ้นไปเข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันอังคาร

เวลาเปิด-ปิด: มกราคม – กุมภาพันธ์ เปิดเวลา 09:00 – 17:00 น.

มีนาคม – พฤษภาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:00 น.

มิถุนายน – สิงหาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:30 น.

กันยายน – ตุลาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:00 น.

พฤศจิกายน – ธันวาคม เปิดเวลา 09:00 – 17:00 น.

ต้องเข้าชมก่อนเวลาปิด 1 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 161 Sajik-ro, Sejongno, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) การเดินทางโดยรถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 3 ลงสถานี Gyeongbokgung ทางออก 5 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 5 ลงสถานี Gwanghwamun ทางออก 2 และเดินอีกประมาณ 10

นาที

2) การเดินทางโดยรถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 1020, 1020, 1711, 7016, 7018, 7022, 7025, 7212, 6011
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 171, 272, 601, 606
- รถบัสสีแดงหมายเลข: 9703

4.1.2 พระราชวังชางด็อกและสวนฮูวอน (Changdeok Palace and Huwon garden)

พระราชวังชางด็อกถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.1405 และสร้างเสร็จในปี ค.ศ.1412 ในรัชสมัยของพระเจ้าแทจงเป็นพระราชวังลำดับที่สองซึ่งถูกสร้างขึ้นต่อจากพระราชวังเคียงบก พระราชวังชางด็อกได้ชื่อว่าเป็นพระราชวังอันเป็นที่รักของราชวงศ์โชซอนและถือเป็น 1 ใน 5 ของพระราชวังแห่งราชวงศ์โชซอนที่มีความสำคัญและมีความสวยงามด้านสถาปัตยกรรม พระราชวังแห่งนี้ถูกใช้ เป็นที่ประทับของกษัตริย์ ที่ว่าราชการ ตลอดจนที่ทำงานของขุนนางในราชวงศ์โชซอนมานานกว่า 300 ปี แต่ช่วงสงครามพระราชวังแห่งนี้ถูกเผาและได้รับการบูรณะหลายครั้งกว่าจะอยู่ในสภาพดังปัจจุบันที่ถือว่ามีความคล้ายคลึงกับของเดิมที่ถูกเผาไปก่อนหน้านี้ และเนื่องจากสถานที่แห่งนี้ได้รับการดูแลรักษาไว้อย่างดีจึงได้ขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมจาก UNESCO ในปีค.ศ.1997 ภายในพระราชวังประกอบด้วยพื้นที่สาธารณะ อาคารพระราชวังสำหรับราชวงศ์ และสวนบิวอน (Biwon) หรือรู้จักกันในนามสวนฮูวอน (Huwon) หรือที่เรียกกันว่าสวนลับ (The secret garden) เป็นสวนหย่อมขนาดใหญ่เต็มไปด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ที่มีอายุราว 300 ปี มีบ่อน้ำและศาลาพักผ่อน สวนแห่งนี้จะสวยงามที่สุดในช่วงฤดูใบไม้ร่วงเนื่องจากใบไม้จะเปลี่ยนสีในฤดูนี้จึงเหมาะแก่การเข้าชมอย่างยิ่ง

ภาพที่ 4.3 สวนฮูวอน

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/changdeokgung-palace-and-huwon/>)

ค่าเข้าชม: 3,000 วอน สำหรับผู้ใหญ่อายุ 19-64 ปี หรือ 2,400 วอน สำหรับกลุ่มผู้ใหญ่ที่มีมากกว่า 10 คน

1,500 วอน สำหรับเด็กอายุ 7-18 ปี หรือ 1,200 วอน สำหรับกลุ่มเด็กที่มีมากกว่า 10 คน

ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี และผู้ใหญ่อายุ 65 ปีขึ้นไปเข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์

เวลาเปิด-ปิด: กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม และ กันยายน-ตุลาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:00 น.

มิถุนายน - สิงหาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:30 น.

พฤศจิกายน - มกราคม เปิดเวลา 09:00 – 17:30 น.

ต้องเข้าชมก่อนเวลาปิด 1 ชั่วโมง กรณีที่ต้องการชมสวนฮูวอนต้องมีไกด์เท่านั้นถึงสามารถชมได้

ที่ตั้ง: 99 Yulgok-ro, Jongno 1.2.3.4, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 1, 3 หรือ 5 ลงสถานี Jongno 3 ทางออก 7 และเดินอีกประมาณ 10 นาที
- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 3 ลงสถานี Anguk ทางออก 3 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 7025
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 151, 162, 171, 172, 272, 601

4.1.3 วัดโซเกซา (Jogyesa Temple)

วัดโซเกซาถือเป็นศูนย์กลางของพุทธศาสนิกชนคนเกาหลีเริ่มก่อตั้งในรัชสมัยราชวงศ์โชซอน เมื่อปีค.ศ.1395 โดยมีชื่อว่าวัดฮวังกักซา (Hwanggaksa Temple) ต่อมาปีค.ศ.1910 เป็นยุคที่เกาหลีเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากถูกญี่ปุ่นรุกรานวัดนี้จึงถูกบูรณะขึ้นใหม่มีการสร้างโบสถ์ขึ้นและได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น วัดแทโกซา (Taegosa Temple) ในปีค.ศ.1938 และหลังจากที่ได้เอกราชคืนจากญี่ปุ่นได้มีการเปลี่ยนเป็นชื่ออีกครั้งเป็นวัดโซเกซา (Jogyesa Temple) ในปีค.ศ.1954 และยังคงใช้ชื่อนี้จนมาถึงปัจจุบัน วัดโซเกซาแห่งนี้ เป็นทั้งวัดพุทธนิกายเซน เป็นโรงเรียนสอนธรรมและเป็นสถานที่ใช้ในการปฏิบัติธรรม อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่ใช้ประกอบประเพณีสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา รวมถึงการจัดงานชบวนแห่โคมไฟดอกบัวจากย่านทงแดมุนมาจนถึงวัดโซเกซาในวันวิสาขบูชาที่ตรงกับเดือนพฤษภาคมด้วย

ส่วนด้านสถาปัตยกรรมนั้นโบสถ์ของวัดโซเกซาแห่งนี้มีการผสมผสานศิลปะและสถาปัตยกรรมการก่อสร้างตามแบบการสร้างพระราชวังและวัดโบราณดั้งเดิมของเกาหลี ผนังโบสถ์ทั้งภายในและภายนอกถูกแกะสลักและวาดเส้นลวดลายต่าง ๆ โดยจิตรกรในรัชสมัยราชวงศ์โชซอนและมีพระประธานสีทองขนาดใหญ่ 3 องค์อยู่ในอาคาร

อีกทั้งยังมีการจัดโปรแกรม Temple – Life ในเวลา 14.00-17.00 น. เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับศาสนาพุทธของประเทศเกาหลีได้ได้ในระยะเวลาอันสั้นอีกด้วย ซึ่ง

กิจกรรมในโปรแกรมนี้ ได้แก่ การพาทัวร์วัด การเข้าร่วมพิธีตีฆ้อง การนั่งสมาธิแบบเซน การหมอบกราบแบบเกาหลีและการทำโคมรูปบัว

ภาพที่ 4.4 วัดโซเกซา

(ที่มา: <https://we-offer.com/วัดโซเกซา.html>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี ส่วนผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมโปรแกรม Temple - Life มีค่าใช้จ่าย 30,000 วอน

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 55, Ujeongguk-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jonggak ทางออก 2 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 6 และเดินอีกประมาณ 3 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 1020, 7022, 8000
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 151, 162, 172, 401, 406, 606, 708, 704

4.1.4 พระราชวังชางคยอง (Changgyeong Palace)

พระราชวังชางคยองเป็นพระราชวังที่มีการสร้างในสมัยราชวงศ์โชซอนเพื่อใช้เป็นที่พักของพระบรมวงศ์ศานุวงศ์ ถือเป็นพระราชวังที่ติดอันดับ 1 ใน 5 พระราชวังที่สำคัญที่สุดในเกาหลีเนื่องจากเป็นที่ประทับในช่วงปลายรัชสมัยของกษัตริย์เกาหลีถึง 10 รัชกาลและเป็นพระราชวังเพียงแห่งเดียวของพระราชวังหลวงทั้งห้าแห่งกรุงโซลที่หันหน้าไปยังทิศตะวันออกและไม่หันไปทางทิศใต้ พระราชวังชางคยองแห่งนี้มีความงดงามตามรูปแบบสถาปัตยกรรมเกาหลีแท้ที่ถูกสร้างขึ้นเป็นลำดับที่ 3 ต่อจากพระราชวังเคียงบกและพระราชวังชางด็อก พระเจ้าเซจงมหาราชได้บูรณะและมอบพระราชวังแห่งนี้ให้เป็นที่ประทับของพระเจ้าแทจงพระราชบิดาในปีค.ศ.1418 ต่อมาได้ขยายบริเวณอาณาเขตของพระราชวังในช่วงปีค.ศ.1483-1484 และเปลี่ยนชื่อพระราชวังมาเป็น “พระราชวังชางคยอง” ในปีค.ศ.1592และใช้ชื่อนี้มาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 4.5 พระราชวังชางคยอง

(ที่มา: <https://japaikorea.com/changgyeong-gung-palace-seoul/>)

ค่าเข้าชม: 1,000 วอน สำหรับผู้ใหญ่อายุ 19-64 ปี หรือ 800 วอน สำหรับกลุ่มผู้ใหญ่ที่มีมากกว่า 10 คน

500 วอน สำหรับเด็กอายุ 7-18 ปี หรือ 400 วอน สำหรับกลุ่มเด็กที่มีมากกว่า 10 คน

ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี และผู้ใหญ่อายุ 65 ปีขึ้นไปเข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์

เวลาเปิด-ปิด: กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม และ เดือนกันยายน - ตุลาคม เปิดเวลา 09:00 - 18:00 น.

มิถุนายน - สิงหาคม เปิดเวลา 09:00 - 18:30 น.

พฤศจิกายน - มกราคม เปิดเวลา 09:00 - 17:30 น.

ส่วนบุชจำหน่ายตั๋วจะปิด 1 ชั่วโมงก่อนปิดทำการ

ที่ตั้ง: 185 Changgyeonggung-ro, Waryong-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) การเดินทางโดยรถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 4 ลงสถานี Hyhwha ทางออก 4 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

2) การเดินทางโดยรถบัส

2.1) จากวงเวียนฮเยฮวาดงไปยังประตูฮงฮวา (หมายเลขป้าย 01002)

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 100, 102, 104, 106, 107, 108, 140, 143, 150, 151, 160, 162, 171, 172, 272, 301, 710

- รถบัสสนามบินหมายเลข: 6011

2.2) จากเส้นทางแขวงวอนนม-ดงไปยังประตูฮงฮวา (หมายเลขป้าย: 01224)

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 151, 171, 172, 272, 601

4.1.5 พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล (Seoul Museum History)

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซลเป็นสถานที่สำคัญที่จัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกรุงโซลในยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายคือเพื่อรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมของเมืองให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาประวัติความเป็นมาให้เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและเป็นการรักษามรดกทางวัฒนธรรมเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีโปรแกรมการศึกษาและฝึกอบรมศิลปะแบบดั้งเดิมด้วย พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ได้รับการบูรณะและปรับปรุงให้ทันสมัยบนอาคาร 3 ชั้นบริเวณชั้นที่ 3 จะจัดแสดงเกี่ยวกับราชวงศ์โซลซอน ชั้นที่ 2 จัดแสดงเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวเกาหลีรวมถึงภาพถ่ายของสถานที่สำคัญของกรุงโซลในอดีตจนถึงปัจจุบัน และชั้นที่ 1 ประกอบไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันได้แก่ ร้านขายของที่ระลึก สินค้าทางวัฒนธรรม ร้านอาหาร ร้านกาแฟ เป็นต้น

ภาพที่ 4.6 พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/seoul-museum-of-history.html/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันที 1 มกราคมและวันจันทร์ (แต่สิ่งอำนวยความสะดวกที่ชั้นหนึ่งเปิดให้บริการตลอด)

เวลาเปิด-ปิด: มีนาคม – ตุลาคม (วันธรรมดาเปิดเวลา 09:00 – 20:00 น. วันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์เปิดเวลา 09:00 – 19:00 น.)

พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ (วันธรรมดาเปิดเวลา 09:00 – 20:00 น. วันหยุดสุดสัปดาห์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์เปิดเวลา 09:00 – 18:00 น.)

ที่ตั้ง: 55, Saemunan-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Gwanghwamun ทางออก 6, 7 หรือ 8 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Seodaemun ทางออก 4 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung ทางออก 7 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Seoul City Hall ทางออก 1, 2 หรือ 3 และเดินอีกประมาณ 15 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 2 ลงที่สถานี Seoul City Hall ทางออก 12 และเดินอีกประมาณ 15 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 7019

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 101, 160, 260, 270, 271, 273, 370, 470, 471, 600, 702A, 702B, 703, 705, 710, 720, 721

- รถบัสสีแดงหมายเลข: 2500, 9701, 9709, 9710

4.1.6 คลองชองกเยซอน (Cheonggyecheon Stream)

คลองชองกเยซอนเป็นลำธารธรรมชาติที่มีชื่อดั้งเดิมว่า “ลำธารแกเชอน” (Gaecheon) คลองชองกเยซอนแห่งนี้เป็นคลองที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณตั้งแต่ยุคของราชวงศ์โชซอนโดยเริ่มต้นจากรัชสมัยของกษัตริย์แทจงซึ่งเป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 3 แห่งราชวงศ์โชซอน ปัจจุบันคลองแห่งนี้มีอายุประมาณ 600 ปีและมีความยาวประมาณ 11 กิโลเมตรไหลผ่านใจกลางเมือง ในช่วงที่ตกอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่น

ธารแห่งนี้ถูกเปลี่ยนชื่อจากลำธารแคซอนเป็น “คลองชองเกยซอน” (Cheonggyecheon Stream) และใช้ชื่อนี้มาจนถึงปัจจุบัน ต่อมาในช่วงปีค.ศ.1957-1977 ที่แห่งนี้ได้ถูกสร้างทางยกระดับคร่อมเหนือคลองจนเกิดชุมชนตั้งอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณนี้ส่งผลให้น้ำในคลองเริ่มน้ำเสียและสภาพแวดล้อมเริ่มเสื่อมลง หลังจากนั้นคลองแห่งนี้ได้รับการบูรณะขึ้นใหม่ในปีค.ศ.2003โดยรัฐบาลได้สร้างโครงการพัฒนาและบูรณะคลองชองเกยซอนให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามโดยมีการรื้อทางยกระดับออกและคืนที่ดินแหล่งชุมชนที่อยู่ติดกับคลองแห่งนี้จนทำให้กลายเป็นคลองที่มีภูมิทัศน์ที่ร่มรื่นและสวยงามกลายเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจตามที่เห็นในปัจจุบัน

ภาพที่ 4.7 คลองชองเกยซอน

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/cheonggyecheon-stream.html/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 03187, 37 Mugyo-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี City Hall ทางออก 4 หรือ 5 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 2 ลงที่สถานี Euljiro 1-ga ทางออก 2 หรือ 3 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 4 ลงที่สถานี Dongdaemun ทางออก 6 หรือ 8 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

4.1.7 พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี (The National Palace Museum of Korea)

พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลีถือเป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงทรัพย์สินของพระราชวังซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของราชวงศ์ในสมัยราชวงศ์โชซอนและเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศเกาหลีใต้ พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เริ่มต้นจากการเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์จักรวรรดิ (Imperial Museum) ในเดือนกันยายน ค.ศ.1908ตั้งอยู่ที่พระราชวังชางคยอง ต่อมาในปีค.ศ.2005 พิพิธภัณฑ์ได้ย้ายมาอยู่ในพระราชวังเคียงบกเพื่อเก็บรวบรวมและจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับทรัพย์สินทางวัฒนธรรมของพระราชวัง มีการตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า “พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี” (National Palace Museum of Korea) เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม ค.ศ.2005 และเปิดให้บริการในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2007 บริเวณภายในพิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่จัดแสดงและอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพย์สินของพระราชวังซึ่งประกอบไปด้วยโบราณวัตถุและสมบัติกว่า 40,000 ชิ้น จากพระราชวังหลวงทั้งห้าแห่งของกรุงโซล พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีทั้งหมด 3 ชั้นรวมชั้นใต้ดินโดยแบ่งเป็นเจ็ดห้องโถงนิทรรศการ ผู้เข้าชมสามารถเรียนรู้และชมทรัพย์สินต่าง ๆ ของพระราชวังได้ไม่ว่าจะเป็นพิธีกรรมของรัฐ สถาปัตยกรรม เสื้อผ้า ชีวิตในพระราชวัง วัฒนธรรมของยุคการปกครองของราชวงศ์ เป็นต้น

ภาพที่ 4.8 พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/national-palace-museum-of-korea.html/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันที่ 1 มกราคม วันขึ้นปีใหม่เกาหลี และช่วงเทศกาลชูกอก

เวลาเปิด-ปิด: เปิดทุกวันเวลา 10:00 – 18:00 น.

ที่ตั้ง: 12 Hyojaro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung ทางออก 4 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung ทางออก 5 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- รถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Gwanghwamun ทางออก 1 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 1020, 1711, 7016, 7018, 7022, 7212

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 171, 272, 601, 606, 700, 701, 706

- รถบัสสีแดงหมายเลข: 9703

4.1.8 ย่านวัฒนธรรมอินซาดง (Insadong Culture District)

ย่านวัฒนธรรมอินซาดงเป็นหนึ่งในถนนที่มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 600 ปีและเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์โชซอน ถนนเส้นนี้เรียงรายไปด้วยร้านค้าต่าง ๆ ที่มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมสวยงามในสไตล์สมัยใหม่แปลกตาที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมได้อย่างลงตัว ย่านนี้ประกอบด้วยถนนหลักอินซาดงและมีตรอกซอกซอยแยกออกไปทั้งสองข้างทาง ภายในตรอกเป็นร้านอาหารแบบดั้งเดิม ร้านน้ำชาตามแบบเกาหลีดั้งเดิม ร้านขายเครื่องแกะสลักแบบพื้นเมืองและแกลลอรี่ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวมแกลลอรี่ต่าง ๆ กว่า 100 แห่งนักท่องเที่ยวสามารถชมงานศิลปะภาพวาดและประติมากรรมแบบดั้งเดิมของเกาหลี โดยแกลลอรี่ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดได้แก่ ศูนย์กลางศิลปะพื้นบ้าน (Hakgojae Gallery) หอส่งเสริมศิลปะ (Gana Art Gallery) เป็นต้น สถานที่แห่งนี้จึงเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับวัฒนธรรมเกาหลีแบบดั้งเดิมได้

ภาพที่ 4.9 ย่านวัฒนธรรมอินซาดง

(ที่มา: <https://attractionsinkorea.wordpress.com/ย่านวัฒนธรรมอินซาดง/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: จันทร์ – ศุกร์ เปิดเวลา 10:00 – 22:00 น. ทุกวันเสาร์เวลา 14:00 – 22:00 น. และวันอาทิตย์ 10:00 – 22:00 น. ถนนสายหลักจะถูกปิดการจราจรเพื่อจัดงานทางวัฒนธรรม

ที่ตั้ง: 62, Insadong-gil, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 6 และเดินอีกประมาณ 3 นาที
- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jonggak ทางออก 3 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 7025
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 151, 162, 171, 172, 601

4.1.9 ประตูควางฮวามุน (Gwanghwamun gate)

ประตูควางฮวามุนถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.1395 ซึ่งเป็นปีที่ 4 ในรัชสมัยของกษัตริย์แทโจผู้ก่อตั้งและปฐมบรมกษัตริย์แห่งราชวงศ์โชซอนภายหลังการย้ายเมืองหลวงจากเมืองแคช็องซึ่งเคยเป็นเมืองหลวงของราชวงศ์โครยอมายังเมืองฮันยางหรือกรุงโซลในปัจจุบัน ประตูควางฮวามุนแห่งนี้เป็นประตูหลักทางทิศใต้ของพระราชวังเคียงบก เดิมประตูแห่งนี้มีชื่อเรียกว่า “โอมุน” ในรัชสมัยของกษัตริย์เซจงมหาราชประตูถูกเปลี่ยนชื่อเป็น “ควางฮวามุน” ซึ่งมีความหมายว่าอำนาจอันยิ่งใหญ่ของกษัตริย์ส่องสว่างทั่วทั้งประเทศ ประตูแห่งนี้มีขนาดใหญ่กว่าประตูอื่นตรงกลางของประตูมีป้ายชื่อสลักไว้ในภาษาจีนโบราณ มีประตูโค้งจำนวนสามประตู โดยกษัตริย์จะใช้ประตูกลางในขณะที่อีกสองประตูที่เหลือถูกใช้โดยมกุฎราชกุมารและข้าราชการ มีกำแพงหินแกรนิตสูงของประตูทำหน้าที่เป็นป้อมปราการของพระราชวัง และมีหอคอยสำหรับทหารยามที่คอยปกป้อง

คูแลเมืองโดยบริเวณสองฝั่งของประตูนั้นจะมีรูปปั้นแฮตหรือรู้จักกันในชื่อของแฮซีซึ่งเป็นสัตว์ในตำนานรูปลิงโตตั้งอยู่

ภาพที่ 4.10 ประตูควางฮวามุน

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/wp-content/uploads/2019/09/gyeongbokgung-gwanghwamun-gate-001.jpg>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 161, Sajik-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 1 หรือ 2 ลงที่สถานี City Hall ทางออก 3
- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung ทางออก 6 หรือ 7
- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Gwanghwamun ทางออก 1, 2 หรือ 8

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 0212, 1711, 7016, 7018, 7022, 8000

- รถบัสสีแดงหมายเลข: 5500-2, 9602, 9706, 9708, 9713

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 103, 150, 401, 402, 406, 408, 607, 704

4.1.10 หมู่บ้านพุกชนฮันอก (Bukchon Hanok Village)

หมู่บ้านพุกชนฮันอกเป็นหมู่บ้านดั้งเดิมของเกาหลีที่มีประวัติยาวนานตั้งอยู่ระหว่างพระราชวังเคียงบก พระราชวังชางด็อกและศาลเจ้าชงเมียว คำว่า “พุกชน” มีความหมายว่า “หมู่บ้านทางเหนือ” เป็นการตั้งชื่อตามตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านที่อยู่ทางทิศเหนือของคลองชองเกยซอนและย่านชงโน หมู่บ้านพุกชนฮันอกแห่งนี้เป็นชุมชนเก่าซึ่งเคยเป็นที่อยู่อาศัยของราชวงศ์และครอบครัวของเจ้าหน้าที่ระดับสูงในสมัยราชวงศ์โชซอน และเป็นที่เก็บรักษาสภาพแวดล้อมของเมืองไว้เพื่อเป็นการบอกเล่าประวัติศาสตร์ในสมัยราชวงศ์โชซอนที่มีอายุกว่า 600 ปีอีกด้วย หมู่บ้านแห่งนี้มีลักษณะเป็นซอยขนาดเล็กที่มีบ้านแบบเกาหลีดั้งเดิมกว่าร้อยหลังตลอดทางเดินจะมีกำแพงรูปแบบเดียวกันที่มีบ้านสไตล์เกาหลีโบราณตั้งอยู่ตลอดแนว บ้านแต่ละหลังยังคงมีคนอาศัยอยู่บ้างและบ้านบางส่วนก็กลายเป็นเกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยวที่อยากมาสัมผัสความเป็นอยู่แบบเกาหลีดั้งเดิม นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์คาโฮ (Gahoe Museum) ที่มีการจัดแสดงศิลปะภาพวาดแบบเกาหลี และมีการฝึกอบรมงานศิลปะเกาหลีเช่นการสอนเขียนภาพพื้นบ้านเกาหลีบนผืนผ้ากระดาษเป่าผ้าหรือพัดด้วย

ภาพที่ 4.11 หมู่บ้านพุกชนฮันอก

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/bukchon-hanok-village/>)

ภาพที่ 4.12 ผลงานการเขียนภาพพื้นบ้านเกาหลี

(ที่มา: <http://www.gahoemuseum.org/new/education/permanent>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี (ส่วนผู้ที่สนใจทำกิจกรรมฝึกวาดภาพเขียนมีค่าใช้จ่ายประมาณ 2,000-18,000 วอน)

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์ และทุกวันที่ 1 มกราคมของทุกปี

เวลาเปิด-ปิด: มีนาคม – ตุลาคม (วันธรรมดาเปิดเวลา 09:00 – 18:00 น. วันเสาร์และวันหยุดนักขัตฤกษ์เปิด เวลา 09:00 – 17:00)

พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ (วันธรรมดาเปิดเวลา 09:00 – 17:00 น. วันเสาร์เปิดเวลา 09:00 – 17:00 น.)

ที่ตั้ง: 37, Gyedong-gil, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 1 หรือ 2 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

2) รถบัส

- รถบัสวิลเลขหมาย: Jongno 02

4.1.11 ศาลเจ้าชงเมียว (Jongmyo Shrine)

ภาพที่ 4.13 ศาลเจ้าจงมโย

(ที่มา: <https://www.wevacationcenter.com/review/best-of-the-best-in-korea-jongmyo-shrine>)

ศาลเจ้าชงเมียวถูกสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าแทโจแห่งโชซอนในปีค.ศ.1394 เป็นศาลเจ้าในลัทธิขงจื้อที่สร้างขึ้นเพื่อไว้รำลึกและประดิษฐานป้ายสถิตวิญญูณกษัตริย์ทุกพระองค์ในราชวงศ์รวม 49 พระองค์ อีกทั้งยังเป็นสถานที่ประกอบพิธีชงเมียวเซเย (Jongmyo Jaerye) ด้วย และเนื่องจากศาลเจ้าชงเมียวแห่งนี้มีการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีจึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมในปีค.ศ.1995 ส่วนบริเวณภายในศาลเจ้ามีอาคารหลักที่มีชื่อว่า “จงจอน” ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ประทับและมีห้องบูชาของกษัตริย์และราชินี ซึ่งอาคารจงจอนในปัจจุบันได้รับลงทะเบียนเป็นสมบัติประจำชาติเกาหลีได้อันดับที่ 277 และเป็นอาคารสถาปัตยกรรมเกาหลีที่มีความยาวมากที่สุด นอกจากนี้ศาลเจ้าชงเมียวยังมีการจัดพิธีกรรมในช่วงเปลี่ยนแปลงฤดูกาลครบ 12 เดือนตามปฏิทินจันทรคติเป็นประจำทุกปีซึ่งในปัจจุบันจะจัดขึ้นทุก ๆ วันอาทิตย์แรกของเดือนพฤษภาคมของทุกปีเพื่อรำลึกและบวงสรวงดวงวิญญาณของบรรพบุรุษโดยมีการแสดงดนตรี ร้องเพลง และเต้นรำเหมือนกับในอดีต

ค่าเข้าชม: 1,000 วอน สำหรับผู้ใหญ่อายุ 19-64 ปี

500 วอน สำหรับเด็กอายุ 7-18 ปี

เงื่อนไขการเข้าชมฟรี: - เด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี หรือผู้ใหญ่อายุ 65 ปีขึ้นไป

- ผู้เข้าชมที่สวมชุดฮันบก

- ทุกวันเสาร์และวันหยุดประจำชาติ
- วันพุธสุดท้ายของแต่ละเดือน (วันวัฒนธรรม)

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันอังคาร

เวลาเปิด-ปิด: กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม และ กันยายน - ตุลาคมเปิด เวลา 9:00 – 18:00 น.

มิถุนายน – สิงหาคม เปิดเวลา 9:00 – 18:30 น.

พฤศจิกายน – มกราคม เปิดเวลา 9:00 – 17:30 น.

ต้องเข้าชมก่อนเวลาปิด 1 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 157, Jong-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jongno-3 ทางออก 11 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- รถไฟใต้ดินสาย 3 หรือ 5 ลงที่สถานี Jongno-3 ทางออก 8 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 2112
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 100, 104, 106, 140, 150, 160, 273
- รถบัสวีลเจหมายเลข: Jongno 08, Jongno 12

4.1.12 จัตุรัสควางฮวามุน (Gwanghwamun Square)

จัตุรัสควางฮวามุนตั้งอยู่ใจกลางเขตชงโนที่เป็นศูนย์กลางของประวัติศาสตร์ 600 ปีของกรุงโซลและออกแบบให้กลมกลืนกับทัศนียภาพที่สวยงามของพระราชวังเคียงบก (Gyeongbokgung) และภูเขาบู

กักซาน (Bukaksan) จัตุรัสแห่งนี้เป็นที่สาธารณะและเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีพื้นที่ประมาณ 20,000 ตารางเมตร โดยแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1) Recovering the History of Gwanghwamun Gate Plaza เป็นบริเวณพื้นที่ของจัตุรัสทางเข้าสู่ลานพลาซ่าและเป็นที่ตั้งฐานหินวอดแด (Woldae) และรูปปั้นแฮแท (Haetae) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “แฮชี” (Haechi) มีความเชื่อว่าแฮแทหรือแฮชีเป็นสัตว์ในตำนานรูปสิงโตที่มีอำนาจปกป้องเมืองฮันยางหรือกรุงโซลในปัจจุบันจากภัยพิบัติธรรมชาติและรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ดังนั้นกรุงโซลจึงใช้แฮแทเป็นสัตว์สัญลักษณ์ประจำเมืองตั้งแต่ปีค.ศ.2009 เป็นต้นมา

2) Reenacting Yukjo Street Plaza เป็นถนนที่ได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่ เดิมเป็นถนนสายหลักของเมืองฮันยาง ปัจจุบันถนนยุคใหม่ตั้งอยู่ใกล้กับสวนสาธารณะเซจงโน

ภาพที่ 4.14 จัตุรัสควางฮวามุน

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/gwanghwamun-square/>)

ภาพที่ 4.15 รูปปั้นแฮแท หรือแฮซี

(ที่มา: <https://anowl.co/wp-content/uploads/2018/11/KOREA11.jpg>)

3) Korea Main Plaza เป็นบริเวณของพระบรมรูปกษัตริย์เซจงมหาราช (Statue of King Sejong) ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็นรูปปั้นที่โดดเด่นที่สุดของเกาหลีใต้ กษัตริย์เซจงมหาราช (Sejong the Great) เป็นกษัตริย์องค์ที่ 4 ของราชวงศ์โชซอนแห่งเกาหลีและทรงเป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียงที่สุดของเกาหลี

ภาพที่ 4.16 พระบรมรูปกษัตริย์เซจงมหาราช

(ที่มา: <https://www.vdu.lt/en/opening-of-king-sejong-institute-in-kaunas/>)

4) Downtown Plaza ตั้งอยู่ใกล้กับอนุสาวรีย์ของพลเรือเอกอีซุนชิน (Statue of Admiral Yi Sun-Shin) รูปปั้นถูกสร้างขึ้นในวันที่ 27 เมษายน ค.ศ.1968เพื่อระลึกถึงความกล้าหาญในการต่อสู้กับญี่ปุ่น บริเวณด้านหน้าของรูปปั้นเป็นแบบจำลองของเรือเต่าหรือคอบุกซอนซึ่งเป็นเรือที่พลเรือเอกอีซุนชินเป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้นและเอาชนะกองทัพญี่ปุ่นได้ในที่สุด อีกทั้งยังมีลานน้ำพุชื่อว่า “น้ำพุ 12.23” ที่สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองให้กับความสำเร็จของพลเรือเอกอีซุนชินและรำลึกถึงชัยชนะในสงครามครั้งที่ 23 จากการรุกรานของญี่ปุ่นด้วย

ภาพที่ 4.17 อนุสาวรีย์ของพลเรือเอกอีซุนชิน

(ที่มา: https://tong.visitkorea.or.kr/cms/resource/17/2531017_image2_1.jpg)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 172 Sejong-daero, Sejongno, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 หรือ 2 ลงที่สถานี City Hall ทางออก 3
- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung ทางออก 6 หรือ 7
- รถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Gwanghwamun ทางออก 1, 2 หรือ 8

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 0212, 1711, 7016, 7018, 7022, 8000
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 103, 150, 401, 402, 406, 408, 607,704
- รถบัสสีแดงหมายเลข: 5500-2, 9602, 9706, 9708, 9713
- รถบัสวีลเจจหมายเลข: Jongno 09, Jongno 11

4.1.13 วัดอินวังซา (Inwangsa Temple)

วัดอินวังซาเป็นวัดขนาดเล็กที่ตั้งอยู่บนภูเขาอินวังซาน (Inwangsan Mountain) ใจกลางกรุงโซล สร้างในสมัยโชซอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการป้องกันพระราชวังเคียงบก เนื่องจากเป็นที่ที่เอาไว้อุปถัมภ์พระราชวังดังนั้นวัดแห่งนี้จึงตั้งอยู่ในพื้นที่สูงบริเวณทิศตะวันออกของตีนเขาที่สามารถมองเห็นบริเวณโดยรอบได้อย่างชัดเจนและสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์หลากหลายมุมจนในปัจจุบันวัดแห่งนี้กลายเป็นจุดชมวิวทิวทัศน์ที่สวยงามแห่งหนึ่งของกรุงโซล ภายในวัดอินวังซาแห่งนี้ประกอบด้วยศาลเจ้า 11 แห่งโดยแต่ละแห่งมีการออกแบบอาคารในรูปแบบที่สวยงามแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังมีหินซอนบาวี (Seonbawi) ซึ่งเป็นหินที่มีประวัติความเชื่อของคนในสมัยก่อนอยู่ด้วยจึงทำให้หินแห่งนี้มีความศักดิ์สิทธิ์มาก

ภาพที่ 4.18 วัดอินวังซา

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/inwangsa-temple/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 16-1, Tongil-ro 18ga-gil, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Dongnimmun ทางออก 2 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 701, 703, 704

4.1.14 ประตูทองแดมุน (Dongdaemun Gate)

ประตูทองแดมุนมีความหมายว่า “ประตูใหญ่ทางทิศตะวันออก” เนื่องจากตั้งอยู่ทางตะวันออกของกรุงโซล ประตูทองแดมุนแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อปีค.ศ.1396 ในรัชสมัยของกษัตริย์แทโจที่ 5

จากนั้นได้มีการบูรณะเรื่อยมาจนถึงสมัยกษัตริย์โคจงเมื่อปีค.ศ.1869 ประตูแห่งนี้จะมีลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลมเมื่อมองจากมุมบนและเมื่อมองประตูจากด้านหน้าจะเห็นหลังคาทรงสี่เหลี่ยมคางหมูที่มีอาคารทรงเกาหลีโบราณ 2 ชั้นเนื่องจากต้องใช้ประตูนี้เป็นสถานที่ให้ทหารยามเฝ้าประตูและใช้เป็นจุดการบัญชาการทางทหาร ในกรณีฉุกเฉินด้วยการทำอาคาร 2 ชั้นจึงทำให้ทหารสามารถมองได้ทั่วถึงขึ้น นอกจากนี้ประตูแห่งนี้ยังมีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นแตกต่างจากประตูอื่นในกรุงโซลคือเป็นเพียงประตูเดียวในกรุงโซลที่มีเมืองซอง (Ongseong) หรือป้อมปราการของประตู กล่าวคือมีการสร้างกำแพงด้านนอกด้วยอิฐและไม้ล้อมรอบประตูในลักษณะครึ่งวงกลมหรือรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวเพื่อใช้ป้องกันศัตรู

ภาพที่ 4.19 ประตูทงแดมุน

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/dongdaemun-gate/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 288, Jong-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 1 หรือ 4 ลงที่สถานี Dongdaemun ทางออก 6

4.1.15 พระราชวังอินเฮียน (Unhyeon Royal Residence)

พระราชวังอินเฮียนเป็นพระราชวังที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและเป็นพระราชวังที่เล็กที่สุดในบรรดา 5 พระราชวังในกรุงโซล ในอดีตพระราชวังแห่งนี้เคยเป็นที่ประทับของพระเจ้าโกจงตอนยังทรงพระเยาว์ต่อมาเมื่อได้ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์พระราชวังแห่งนี้ก็ยังคงใช้เป็นที่ประทับของราชวงศ์อยู่ ส่วนด้านสถาปัตยกรรมนั้นประตูด้านหน้าพระราชวังมีห้องขนาดเล็กอยู่ทางด้านขวามือเรียกว่า “ซูชิกซา” (Sujiksa) เป็นห้องของข้าราชการบริวาร นางสนมและนางกำนัล ส่วนด้านหน้าซ้ายมือเรียกว่า “โนรักดัง” (Norakdang) ซึ่งตำหนักโนรักดังนี้สามารถแบ่งห้องด้านในออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนห้องครัวและห้องรับประทานอาหาร ส่วนภายนอกอาคารนั้นมีการตกแต่งด้วยไม้อย่างปราณีตงดงาม ตำหนักแห่งนี้ถูกใช้เป็นที่จัดงานเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ พิธีอภิเษกสมรส เป็นต้น ซึ่งในวันเสาร์สุดท้ายของเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมของทุกปีจะมีการแสดงจำลองงานพิธีอภิเษกสมรสของกษัตริย์โกจงและพระราชินีเมียงเชิงด้วย อีกทั้งยังมีการใช้ตำหนักแห่งนี้ในการจัดงานแต่งงานแบบพิธีเกาหลีดั้งเดิมอยู่ในปัจจุบัน

ภาพที่ 4.20 พระราชวังอินเฮียน

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/unhyeongung-royal-residence/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์ (ยกเว้นวันจันทร์ที่เป็นวันหยุดราชการ พระราชวังจะเปิดให้เข้าชม)

เวลาเปิด-ปิด: เมษายน – ตุลาคม เปิดเวลา 09:00 – 19:00 น. (ประตูปิด 18:30 น.)

พฤศจิกายน – มีนาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:00 น. (ประตูปิด 17:30)

ที่ตั้ง: 464 Samil-daero, Unni-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 4 และเดินอีกประมาณ 10 นาที
- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Jongno 3-ga ทางออก 5 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 151, 161, 171, 172, 272
- รถบัสสีเหลืองหมายเลข: Jongno 01, Jongno 02

4.1.16 พิพิธภัณฑ์ช็องวาแดซารางแช (Blue House Sarangchae)

พิพิธภัณฑ์ช็องวาแดซารางแชแต่เดิมอาคารพิพิธภัณฑ์แห่งนี้เคยเป็นห้องโถงข้อมูลสาธารณะของทำเนียบรัฐบาลเกาหลีภายหลังได้มีการปรับปรุงและเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2010 ในฐานะพิพิธภัณฑ์โดยใช้ชื่อใหม่ว่า “ช็องวาแดซารางแช” หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “บลูเฮ้าส์ซารางแช” พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มี 2 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นห้องโถงที่จัดนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่าง ๆ นิทรรศการการท่องเที่ยวกาฬและการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ อาทิ การสาธิตงานฝีมือแบบดั้งเดิม การชิมชาแบบเกาหลีดั้งเดิม ฯลฯ ส่วนชั้นที่ 2 เป็นห้องโถงที่จัดนิทรรศการเกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ทางการเมืองและเศรษฐกิจของเกาหลีรวมถึงเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์เกาหลีช่วง 60 ปีที่ผ่านมา

ภาพที่ 4.21 พิพิธภัณฑ์ซ็องวาแดซารางแช

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/cheongwadae-sarangchae-museum.html/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์ (ยกเว้นวันจันทร์ที่เป็นวันหยุดราชการพิพิธภัณฑ์จะเปิดให้เข้าชม และจะปิดในวันอังคารของสัปดาห์นั้นแทน)

เวลาเปิด-ปิด: วันอังคาร – วันอาทิตย์เปิดเวลา 9:00 – 18:00 น.

ที่ตั้ง: 45 Hyoja-ro 13-gil, Hyoja-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung ทางออก 4 และเดินอีกประมาณ 15 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 1711, 7016, 7018, 1020, 7022, 7212

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 171, 272, 109

4.1.17 พระราชวังเคียงฮุย (Gyeonghui Palace)

พระราชวังเคียงฮุยถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.1617 ถือเป็น 1 ใน 5 ของพระราชวังแห่งราชวงศ์โชซอน เดิมทีพระราชวังแห่งนี้มีชื่อว่า “ซีอกโว” (Seogwol) หมายถึง พระราชวังตะวันตก เนื่องจากพระราชวังนี้ตั้งอยู่ทางตะวันตกของกรุงโซลอยู่ในบริเวณที่มีภูเขาล้อมรอบผู้เข้าชมพระราชวังแห่งนี้จึงสามารถเห็นฉากหลังเป็นภูเขาอย่างสวยงาม พระราชวังแห่งนี้เคยถูกใช้เป็นสถานที่สถาปนากษัตริย์ จัดงานเลี้ยงในพระราชวังต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองและเคยใช้เป็นที่หลบภัยสงครามต่าง ๆ ของกษัตริย์และเชื้อพระวงศ์ในราชวงศ์โชซอนในสมัยที่ถูกญี่ปุ่นยึดครอง ส่วนด้านสถาปัตยกรรมนั้นภายในอาคารประกอบไปด้วยตำหนักทั้ง 4 หลังที่เห็นได้ถึงความงามของสถาปัตยกรรมแบบเกาหลีคือ ตำหนักซุงจองจอน (Sungjeongjeon) ตำหนักจาจองจอน (Jajeongjeon) ตำหนักยุงบกจอน (Yungbokjeon) และฮอเวซังจอน (Hoesangjeon) นอกเหนือจากนี้จะเป็นอาคารเล็ก ๆ อีกประมาณ 100 หลังตั้งเรียงกันอยู่ตามเนินเขา

ภาพที่ 4.22 พระราชวังเคียงฮุย

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/gyeonghuigung-palace/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์ และทุกวันที่ 1 มกราคมของทุกปี

เวลาเปิด-ปิด: มีนาคม – ตุลาคม (วันธรรมดาเปิดเวลา 09:00 – 18:00 น. วันเสาร์และวันหยุดนักขัตฤกษ์เปิดเวลา 09:00 – 17:00)

พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ (วันธรรมดาเปิดเวลา 09:00 – 17:00 น. วันเสาร์เปิดเวลา 09:00 - 17:00 น.)

ที่ตั้ง: 45 Saemun-ro, Sajik-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 3 ลงจากสถานี Gyeongbokgung ทางออก 7 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 5 ลงจากสถานี Gwanghwamun ทางออก 1 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

- ขึ้นรถไฟใต้ดินสาย 5 ลงจากสถานี Seodaemun ทางออก 4 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

4.1.18 หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน (Sejong museum of art)

พิพิธภัณฑสถานกษัตริย์เซจงมหาราชหรือนิทรรศการเรื่องราวของกษัตริย์เซจงมหาราช (The Story of King Sejong) เป็นห้องนิทรรศการที่จัดแสดงเรื่องราวของกษัตริย์เซจงมหาราช (Sejong the Great) กษัตริย์เซจงมหาราชเป็นกษัตริย์องค์ที่ 4 ของราชวงศ์โชซอนและทรงเป็นหนึ่งในสองของกษัตริย์เกาหลีที่ได้รับสมัญญาว่าเป็นมหาราช พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงงานอย่างหนักเพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองและความรอบรู้ในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นวิชาการ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศเกาหลี

พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ตั้งอยู่บริเวณจัตุรัสควางฮวามุนและมีทางเข้าอยู่ที่ด้านหลังของอนุสาวรีย์กษัตริย์เซจงมหาราช (Statue of King Sejong) ภายในพิพิธภัณฑสถานมีการจัดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานการประดิษฐ์ และผลงานทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ การทหารและการเมือง โดยประกอบไปด้วยห้องต่าง ๆ ดังนี้

1. อินกันเซจง (Human Sejong) เป็นนิทรรศการที่จัดแสดงเกี่ยวกับชีวิตของกษัตริย์เซจงมหาราชรวมถึงบุคลิกภาพ งานอดิเรกและอื่น ๆ ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์วัย

2. อุดมการณ์มุ่งความสนใจไปที่ผู้คน (Ideology Focused on the People) เป็นห้องที่มีภาพเหมือนของกษัตริย์เซจงมหาราชด้วยแผงกราฟิกที่แสดงให้เห็นในภาพที่ชัดเจนของตัวอักษรฮันกิลและปรัชญาของความรักที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ของพระองค์

3. การประดิษฐ์อักษรฮันกิล (Invention of Hangeul) เป็นห้องโถงที่จัดแสดงกระบวนการในการประดิษฐ์อักษรฮันกิลโดยใช้แบบจำลองและแผนกราฟิก พร้อมทั้งจัดแสดงทฤษฎีและวัตถุที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์อักษรฮันกิล

4. วิทยาศาสตร์และศิลปะ (Science & Art) เป็นห้องจัดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานการประดิษฐ์ และผลงานทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกษัตริย์เซจงมหาราช

5. นโยบายทางการทหาร (Military Policy) เป็นห้องที่จัดแสดงเกี่ยวกับความสำเร็จทางการทหารในช่วงที่กษัตริย์เซจงมหาราชครองราชย์ รวมถึงการพิชิตเกาะสึชิมะ (Tsushima Island) ที่ตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างแผ่นดินญี่ปุ่นกับคาบสมุทรเกาหลีในปี.ศ.1419 ที่มีนายพลอึนจุงมูเป็นผู้นำในการสู้รบ

6. แกลลอรี่ฮันกิล (Hangeul Gallery) เป็นห้องแกลลอรี่ที่จัดแสดงผลงานศิลปะประเภทต่าง ๆ ของศิลปินร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับอักษรฮันกิล (Hangeul)

7. ห้องสมุดฮันกิล (Hangeul Library) เป็นห้องสมุดที่สามารถค้นหาหนังสือในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับกษัตริย์เซจงมหาราช พลเรือเอกอึนซุนชินและหนังสือประเภทต่าง ๆ

นิทรรศการเรื่องราวของอึนซุนชิน (The Story of Admiral Yi Sun-shin) เป็นห้องโถงนิทรรศการจัดแสดงเรื่องราวของพลเรือเอกอึนซุนชินหนึ่งในผู้บัญชาการทหารเรือที่ดีที่สุดเกาหลี การจัดแสดงนิทรรศการถูกแบ่งออกเป็น 8 โซนซึ่งมุ่งเน้นเกี่ยวกับชีวิตของพลเรือเอกอึนซุนชินตั้งแต่ความมุ่งมั่นและความกล้าหาญโดยใช้เทคโนโลยีแบบดิจิทัลมาจัดแสดงนิทรรศการ ส่วนสิ่งที่โดดเด่นที่สุดในนิทรรศการแห่งนี้คือการจัดแสดงเกี่ยวกับแบบจำลองเรือเต่าแบบย่อส่วน 55% ของขนาดจริง (A turtle ship) หรือที่เรียกว่า “คอบุกซอน” ซึ่งเป็นอีกหนึ่งผลงานสำคัญของนายพลอึนซุนชินที่ช่วยทำให้เกาหลีรบชนะญี่ปุ่น

ภาพที่ 4.23 พิพิธภัณฑท์กษัตริย์เซจงมหาราช

(ที่มา: <http://www.therebelsweetheart.com/2017/09/seoul-searching-gwanghwamun-square.html>)

ภาพที่ 4.24 นิทรรศการเรื่องราวของอียุนชิน

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/wp-content/uploads/2019/09/the-story-of-admiral-yi-sun-shin-001-525x295.jpg>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์

เวลาเปิด-ปิด: มีนาคม – ตุลาคม เปิดเวลา 10:00 – 21:00 น.

พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ เปิดเวลา 10:00 – 20:00 น.

[4D Experience hall] เปิดเวลา 10:30 – 19:00 น. (รอบละ 30 นาที / 17 รอบต่อวัน)

[Permanent experience hall] เปิดเวลา 10:30 – 19:00 น.

ที่ตั้ง: 81-3 Sejong-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

-รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jonggak Station ทางออก 1 และเดินไปยังจัตุรัสกวางฮวามุน (Gwanghwamun)

-รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung Palace Station ทางออก 6 และเดินไปยังถนน Sejong-ro

-รถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Gwanghwamun Station ทางออก 2

4.1.19 หอระฆังโฆซิงกัก (Bosingak Bell Pavilion)

โฆซิงกัก (Bosingak) หรือหอระฆังโฆซิงกักทอ (Bosingak Bell Pavilion) เป็นสมบัติทางประวัติศาสตร์ชั้นที่สองที่ถูกขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการของกรุงโซล หอระฆังแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 14 ของสมัยราชวงศ์โชซอน อาคารของหอระฆังเป็นสถาปัตยกรรมแบบเกาหลีโบราณบริเวณด้านในอาคารเป็นที่ตั้งของระฆังขนาดใหญ่ที่ถูกหล่อขึ้นด้วยทองสัมฤทธิ์ที่มีความสูงประมาณ 3.15 เมตร ซึ่งในอดีตระฆังนี้จะใช้ในการตีบอกเวลาสำหรับการเปิดปิดประตูเมืองทั้ง 4 ด้านรวมถึงใช้บอกเหตุไฟไหม้ แต่เนื่องจากระฆังอันเก่าได้รับความเสียหายจากเหตุไฟไหม้จึงถูกนำไปซ่อมแซมและเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติส่วนระฆังที่แขวนอยู่ที่อาคารในปัจจุบันนั้นเป็นระฆังที่ถูกสร้างขึ้นแทนระฆังเก่าที่ถูกเก็บไว้ในพิพิธภัณฑสถาน

หอรระฆังโพชินกักมีบริการสวมใส่ชุดฮันบกให้แก่ผู้ที่สนใจอยู่ที่บริเวณชั้น 2 ของอาคารในเวลา 11.00-12.10 น. และมีการจัดกิจกรรมจำลองพิธีการตีระฆังให้นักท่องเที่ยวได้ชมและทดลองตีในวันอังคารถึงวันอาทิตย์ เวลา 11.00-12.20 น. โดยผู้ที่สนใจจะต้องมาลงทะเบียนก่อนในเวลา 11.40 น. และปัจจุบันยังคงมีการตีระฆังอยู่แต่จะตีในวันสำคัญ 3 วันเท่านั้น ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ (1 มกราคม) วันชบวนการกอบกู้อิสรภาพ (1 มีนาคม) และวันฉลองอิสรภาพ (15 สิงหาคม) ของทุกปีซึ่งจะมีชบวนและการแต่งกายด้วยชุดเกาหลีโบราณในงานด้วย

ภาพที่ 4.25 หอรระฆังโพชินกัก

(ที่มา: <https://www.jointtravel.com/wp-content/uploads/2019/09/bosingak-bell-pavilion-001.jpg>)

ภาพที่ 4.26 ระฆังที่หอระฆังโพชินกัก

(ที่มา: [https://0d53a35ccf6c1b73db42-](https://0d53a35ccf6c1b73db42-2ab649be0a06e8d138dbd96e3457e3f2.ssl.cf2.rackcdn.com/210318-2.jpg)

[2ab649be0a06e8d138dbd96e3457e3f2.ssl.cf2.rackcdn.com/210318-2.jpg](https://0d53a35ccf6c1b73db42-2ab649be0a06e8d138dbd96e3457e3f2.ssl.cf2.rackcdn.com/210318-2.jpg))

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 54, Jong-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jonggak ทางออก 4

4.1.20 พิพิธภัณฑ์กิมจิ (Museum Kimchikan)

พิพิธภัณฑ์กิมจิแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเปิดให้ประชาชนในประเทศและชาวต่างชาติได้ศึกษาอาหารขึ้นชื่อของเกาหลีอย่างกิมจิ ซึ่งพิพิธภัณฑ์นี้เคยถูกสร้างขึ้นมาแล้วที่จังหวัดชุงกุกในปี.ศ.1996 เพื่อ

รองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมางานโอลิมปิกในปีค.ศ.1998 หลังจากนั้นพิพิธภัณฑ์ก็ถูกย้ายไปที่ COEX เพื่อเผยแพร่ความเป็นมาของกิมจิให้ชาวต่างชาติได้รู้จักกันมากขึ้นก่อนจะถูกย้ายมาที่กรุงโซลอีกครั้งในปีค.ศ.2000 แม้พิพิธภัณฑ์กิมจิจะเป็นพิพิธภัณฑ์ขนาดเล็กแต่สามารถรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกิมจิไว้ได้อย่างครบถ้วน กล่าวคือมีการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกิมจิ ประเภทของกิมจิ ความแตกต่างของกิมจิในแต่ละฤดูกาลแต่ละภูมิภาค วิธีจัดเก็บกิมจิ วิธีการทำอาหารจากกิมจิและคุณสมบัติต่าง ๆ ของกิมจิ อีกทั้งทางพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ยังมีการจัดกิจกรรมทำกิมจิให้แก่ผู้เข้าชมได้เข้าร่วมอีกด้วยซึ่งผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้สามารถนำกิมจิที่ตนเองทำกลับบ้านไปด้วยได้

ภาพที่ 4.27 พิพิธภัณฑ์กิมจิ

(ที่มา: <https://seororolover.wordpress.com/2012/09/05/seoul/>)

ค่าเข้าชม: 5,000 วอน สำหรับผู้ใหญ่อายุ 19-64 ปี หรือ 4,000 วอน สำหรับกลุ่มผู้ใหญ่ที่มีมากกว่า 20 คน

3,000 วอน สำหรับเด็กอายุ 8-18 ปี หรือ 2,000 วอน สำหรับกลุ่มเด็กที่มีมากกว่า 20 คน

2,000 วอน สำหรับเด็กอายุ 3-7 ปี หรือ 1,000 วอน สำหรับกลุ่มเด็กที่มีมากกว่า 20 คน

ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ผู้ใหญ่อายุ 65 ปีขึ้นไป และผู้พิการสามารถเข้าชมได้ฟรี

สำหรับผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเข้าชมพิพิธภัณฑ์จะต้องทำการจองล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน โดยมีค่าเข้าร่วมกิจกรรม 6,000 วอนต่อคน

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันจันทร์ วันที่ 1 มกราคม วันหยุดปีใหม่ทางจันทรคติ วันคริสต์มาส และวันหยุดช่วงเทศกาลชูกอก

เวลาเปิด-ปิด: วันอังคาร - วันอาทิตย์ เปิดเวลา 10:00 – 18:00 น. (รอบสุดท้าย 17:30 น.)

ส่วนกิจกรรมทำกิมจิเปิดเฉพาะวันเสาร์ อาทิตย์และอังคาร เวลา 14:00 – 15:00 น.

ที่ตั้ง: 35-4 Insadong-gil, Gwanhun-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jonggak ทางออก 3 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 6 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

4.1.21 วัดมโยกักซา (Myogaksa Temple)

วัดมโยกักซาตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภูเขานักซาน มีความเชื่อว่าวัดมโยกักซาแห่งนี้เป็นวัดที่มีฮวงจุ้ยที่ดีที่จะนำมาซึ่งความสุขสงบและสะดวกสบายแก่กรุงโซลทำให้วัดแห่งนี้กลายมาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกที่หนึ่งที่น่าสนใจ บริเวณโดยรอบของวัดแห่งนี้เต็มไปด้วยอาคารสิ่งก่อสร้างมากมาย ได้แก่ ศาลเจ้าแทบุล (Deabul shrine) ศาลเจ้าวอนทง (Wontong Buddhist shrine) ที่มีสถาปัตยกรรมทางพระพุทธศาสนาที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งในเกาหลี มีห้องโถงพระธรรมเทศนานักกะ (Nakga preaching hall) มีถ้ำชอกกุลัม (Seokgulam Grotto) มีศาลาซันชินกัก (Sanshingak) มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ซึ่งพระพุทธรูปองค์นี้ถูกสร้างขึ้นช่วงปลายศตวรรษที่ 9 และถูกขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้ยังมีพระพุทธรูปแมงคี่ใหญ่ (Mae Buddha Statue) ที่ถูกสลักไว้บนผาหินของภูเขานักซานซึ่งถือเป็นทรัพย์สินทางวัฒนธรรมประจำกรุงโซลด้วย

ภาพที่ 4.28 วัดมโยกักซา

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/myogaksa-temple/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิดเวลา 7:00 – 18:00 น

ที่ตั้ง: 31, Jongno63ga-gil, Jongnogu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Sinseoldong ทางออก 12 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

4.1.22 พิพิธภัณฑ์ชาสวยงาม (Beautiful Tea Museum)

พิพิธภัณฑ์ชาสวยงามถูกสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการดื่มชาของเกาหลีและเป็นสถานที่ในการเก็บรักษาและจัดแสดงเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับชาหรือสิ่งของต่าง ๆ ตั้งแต่อดีต ตั้งแต่สมัยกاياจนถึงสมัยราชวงศ์โชซอน พิพิธภัณฑ์ชาแห่งนี้เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเพณีในการดื่มชาของเกาหลี ประเภทของชาชนิดต่าง ๆ อุปกรณ์การชงชาแบบดั้งเดิมและ

ผลิตภัณฑ์เซรามิกที่ผลิตโดยศิลปินและนักเซรามิก อีกทั้งยังมีการเปิดร้านน้ำชาขนาดเล็กที่ชื่อว่าเรื่องราวของชา (Tea Story) ไว้เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ชิมชาหลากหลายชนิดไม่ว่าจะเป็นชาดำ ชาดอกไม้ ชาสมุนไพร ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีร้านจำหน่ายชา (Tea Shop) ที่นักท่องเที่ยวสามารถซื้อชากลับบ้านได้อีกด้วย

ภาพที่ 4.29 พิพิธภัณฑชาสวายนาม

(ที่มา: http://www.korea108.com/2016/02/blog-post_78.html)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิดทุกวัน เปิดเวลา 10:00 – 22:00 น.

ที่ตั้ง: 19-11 Insadong-gil, Insa-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 5 หรือ 6 และเดินอีกประมาณ 20 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 1, 3 หรือ 5 ลงที่สถานี Jongno 3 ทางออก 5 และเดินอีกประมาณ 5 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 1 ลงที่สถานี Jonggak ทางออก 3 และเดินอีกประมาณ 10 นาที

4.1.23 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี (The National Folk Museum of Korea)

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งชาติเกาหลีตั้งอยู่ภายในบริเวณเดียวกันกับพระราชวังเคียงบก ตัวอาคารหลักถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.1945 เป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงถึงประวัติความเป็นมา ขนบธรรมเนียม พิธีกรรมและวิถีชีวิตของคนเกาหลีหลายชนชั้นตั้งแต่ยุคสมัยโบราณ นอกจากนี้ยังรวบรวมผลงานศิลปะโบราณวัตถุและสิ่งของเครื่องใช้ของคนเกาหลีไว้มากกว่า 10,000 ชิ้นโดยมีการจัดแสดงออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แสดงประวัติชนชาติเกาหลีจากชนเผ่าสู่ 3 ราชวงศ์เกาหลีคือ โคกูรยอ แพ็กเจ และชิลลา ซึ่งประกอบไปด้วยการเกิดของภาษาและการประดิษฐ์อักษร เครื่องประดับ เครื่องแต่งกายและสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ส่วนที่ 2 แสดงวิถีชีวิตของคนเกาหลีในยุคต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่การทำเกษตรการเก็บเกี่ยวผลผลิต การล่าสัตว์ ประมง และการคิดค้นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในยุคนั้น ๆ ส่วนที่ 3 แสดงอารยธรรมในยุคราชวงศ์โชซอนและวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมถึงการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายของชนชั้นสูง เช่น ประเพณีการแต่งงาน การสอบบรรจุเข้าเป็นขุนนาง การละเล่นดนตรีโบราณ (แสดงเครื่องดนตรี) หรือแม้กระทั่งการสวดมนต์อวยพร เป็นต้น ผู้เข้าชมสามารถเรียนรู้วิถีชีวิตของคนพื้นเมืองเกาหลีตลอดจนความเชื่อทางวัฒนธรรมของคนเกาหลีได้จากสถานที่แห่งนี้

ภาพที่ 4.30 พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี

(ที่มา: <https://www.chilloutkorea.com/national-folk-museum/>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันที่ 1 มกราคม วันหยุดปีใหม่ทางจันทรคติ และวันหยุดช่วงเทศกาลชูชอก

เวลาเปิด-ปิด: มีนาคม – ตุลาคม เปิดเวลา 09:00 – 18:00 น.

พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ เปิดเวลา 09:00 – 17:00 น.

มีนาคม – สิงหาคม (วันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์) เปิดเวลา 09:00-19:00 น.

ที่ตั้ง: 37 Samcheong-ro, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Anguk ทางออก 1 และเดินอีกประมาณ 15 นาที

- รถไฟใต้ดินสาย 5 ลงที่สถานี Gwanghwamum ทางออก 2 และเดินอีกประมาณ 15 นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 1020, 1711, 7016, 7018, 7022, 7025, 7212
- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 151, 162, 171, 172, 272, 401, 406, 601, 606, 704
- รถบัสนำเที่ยวสีเหลือง (City tour Bus): 90S Tour and 91S Tour

4.1.24 พิพิธภัณฑ์แป้งต็อก (Rice Cake Museum Teok Museum)

พิพิธภัณฑ์แป้งต็อกแห่งนี้ได้ทำการจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับพิธีกรรมในชีวิตมนุษย์ อาหารในแต่ละยุคสมัย เครื่องครัวแบบดั้งเดิมของคนเกาหลีโบราณที่หาดูได้ยาก เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ทำแป้งต็อก และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแป้งต็อกหรือเค้กข้าว นอกจากนี้พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ยังมีการจัดกิจกรรมที่เปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้แก่ผู้เข้าชมได้เข้าร่วมอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรมที่ให้ผู้เข้าชมฝึกทำแป้งต็อกและทานแป้งต็อกที่ตนได้มีส่วนร่วมในการทำ เป็นต้น

ภาพที่ 4.31 พิพิธภัณฑ์แป้งต็อก

(ที่มา: <https://janghuman.wordpress.com/2011/07/06/>)

ค่าเข้าชม: 3,000 วอน สำหรับผู้ใหญ่อายุ 19-64 ปี

2,000 วอน สำหรับเด็กอายุ 3-18 ปี

ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และผู้ใหญ่อายุ 65 ปีขึ้นไปเข้าชมฟรี

ส่วนผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเข้าชมพิพิธภัณฑ์จะต้องทำการจองล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ โดยมีค่าเข้าร่วมกิจกรรม 10,000 วอนต่อคน

วันปิดทำการ: ปิดทุกวันอาทิตย์ วันปีใหม่เกาหลี และวันหยุดช่วงเทศกาลชูกอก

เวลาเปิด-ปิด: วันจันทร์ – วันเสาร์ เปิดเวลา 10:00 – 18:00 น.

ที่ตั้ง: 71 Donhwamun-ro, Waryong-dong, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 1, 3 หรือ 5 ลงที่สถานี Jongno 3 ทางออก 7 และเดินอีกประมาณ 5

นาที

2) รถบัส

- รถบัสสีฟ้าหมายเลข: 109, 151, 162, 171, 172

4.1.25 วัดซึงกาซา (Seunggasa Temple)

วัดซึงกาซาในอดีตถือเป็น 1 ใน 4 ของวัดที่มีชื่อเสียงที่อยู่ใกล้ฮันยางหรือกรุงโซลในปัจจุบัน ซึ่งถูกสร้างขึ้นในยุคซิลลาในสมัยของกษัตริย์คยองด็อก บริเวณโดยรอบของวัดแห่งนี้เต็มไปด้วยอาคารสิ่งก่อสร้างมากมาย ได้แก่ หอพระประธาน เจดีย์หิน ระฆังโบราณ และพระพุทธรูปแกะสลักหินซึ่งพระพุทธรูปหินนี้ที่ถือเป็นจุดเด่นของวัดตั้งอยู่บริเวณทางด้านซ้ายของอาคารยักจอน (Yakjeon Hall) ถูกสร้างขึ้นช่วงแรก of ศตวรรษที่ 10 ในช่วงต้นยุคโครยอ ซึ่งรูปปั้นนี้ได้รับการยกย่องว่ามีเทคนิคการสร้างและเอกลักษณ์ที่โดดเด่นมากในบรรดารูปปั้นที่สร้างขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน

ภาพที่ 4.32 วัดซึงกาซา

(ที่มา: <https://leesann.tistory.com/5215>)

ค่าเข้าชม: เข้าชมฟรี

วันปิดทำการ: เปิดทุกวัน

เวลาเปิด-ปิด: เปิด 24 ชั่วโมง

ที่ตั้ง: 213, Bibong 4-gil, Jongno-gu, Seoul, South Korea

วิธีการเดินทาง:

1) รถไฟใต้ดิน

- รถไฟใต้ดินสาย 3 ลงที่สถานี Gyeongbokgung จากนั้นขึ้นรถบัสต่อ

2) รถบัส

- รถบัสสีเขียวหมายเลข: 7022, 7212, 7730

4.2 การจัดประเภททรัพยากรและจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

จากการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวในเขตชงโนของกรุงโซลทั้ง 25 แห่งข้างต้นสามารถนำมาจัดประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามทฤษฎีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของฉันทซ์ วรณณอม (2552: 66) และบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 47-50) โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์มีทั้งหมด 19 แห่งและทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมมีทั้งหมด 6 แห่ง

ส่วนรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 3 รูปแบบตามทฤษฎีของบุญยสุภษฏ์ อเนกสุข (2557: 17-31) คือ การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมมีทั้งหมด 16 แห่ง การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมเชิงศาสนาทั้งหมด 6 แห่งและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมเชิงอาหารมีทั้งหมด 3 แห่ง จากนั้นได้นำสถานที่ท่องเที่ยวข้างต้นมาจัดอันดับความนิยมโดยรวบรวมข้อมูลอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวรวมถึงคะแนนที่ได้รับจากเว็บไซต์การท่องเที่ยว Trip Advisor และสามารถสรุปอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 25 แห่งได้ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.2 : แสดงสรุปประเภททรัพยากร รูปแบบการท่องเที่ยวและอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

ลำดับที่	ชื่อสถานที่	ประเภททรัพยากร	รูปแบบการท่องเที่ยว	อันดับความนิยม	คะแนนที่ได้รับ
1	พระราชวังเคียงบก	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	7	4.5
2	พระราชวังชางด็อกและสวนฮูวอน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	9	4.5
3	วัดโซเกซา	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงศาสนา	15	4.5

ตารางที่ 4.2 : แสดงสรุปประเภททรัพยากร รูปแบบการท่องเที่ยวและอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อสถานที่	ประเภททรัพยากร	รูปแบบการท่องเที่ยว	อันดับความนิยม	คะแนนที่ได้รับ
4	พระราชวังชางคยอง	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	18	4.5
5	พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	23	4.5
6	คลองชองกเยซอน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	32	4.5
7	พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติ เกาหลี	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	34	4.5
8	ย่านวัฒนธรรมอินซาดง	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	37	4
9	ประตูควางฮวามุน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	45	4
10	หมู่บ้านทุกชนอันอก	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	48	4
11	ศาลเจ้าชงเมียว	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงศาสนา	51	4
12	จัตุรัสควางฮวามุน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	57	4

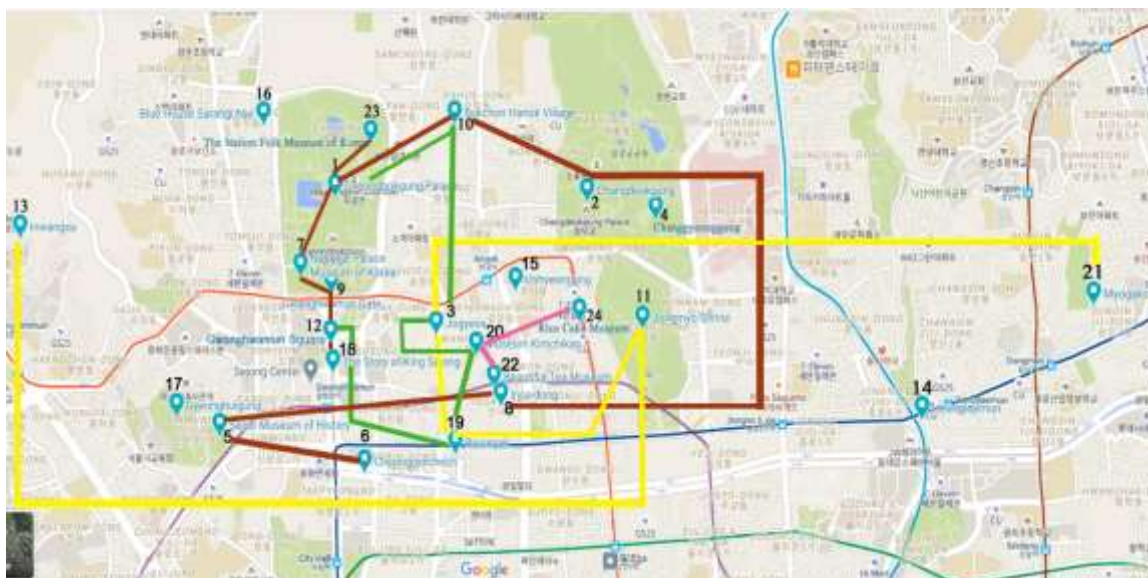
ตารางที่ 4.2 : แสดงสรุปประเภททรัพยากร รูปแบบการท่องเที่ยวและอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อสถานที่	ประเภททรัพยากร	รูปแบบการท่องเที่ยว	อันดับความนิยม	คะแนนที่ได้รับ
13	วัดอินวังชา	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงศาสนา	79	4.5
14	ประตูทองแดมุน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	90	4
15	พระราชวังอินเฮียน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	91	4
16	พิพิธภัณฑสถานช็องวาแดซารางแซ	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	99	4
17	พระราชวังเคียงฮุย	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	114	4
18	หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจง มหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	136	4
19	หอรบซังโพชินกัก	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงศาสนา	161	4
20	พิพิธภัณฑสถานกิมจิ	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม	การท่องเที่ยว เชิงอาหาร	196	3.5
21	วัดมโยกักซา	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงศาสนา	258	4.5

ตารางที่ 4.2 : แสดงสรุปประเภททรัพยากร รูปแบบการท่องเที่ยวและอันดับความนิยมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานที่	ประเภททรัพยากร	รูปแบบการ ท่องเที่ยว	อันดับ ความ นิยม	คะแนน ที่ได้รับ
22	พิพิธภัณฑชาสวยาม	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม	การท่องเที่ยว เชิงอาหาร	276	4
23	พิพิธภัณฑพื้นบ้านเกาหลี	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม	การท่องเที่ยว เชิงมรดก วัฒนธรรม	416	4
24	พิพิธภัณฑแปงต็อก	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรม	การท่องเที่ยว เชิงอาหาร	484	3.5
25	วัดซึงกาซา	ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงศาสนา	494	4

4.3 แผนการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

█ เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร	█ เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม
█ เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	█ เส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ศาสนาและมรดกวัฒนธรรม

ภาพที่ 4.33 เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

(ที่มา: <https://www.google.co.th/maps/@37.5880538,126.9926584,13z>)

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนทั้ง 25 แห่ง ข้างต้นผู้วิจัยสามารถนำสถานที่แต่ละแห่งมาวางแผนจัดเป็นเส้นทางท่องเที่ยว โดยการคัดเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่จะนำมาจัดรายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการวางแผนการจ้ดนำเที่ยวของ กุลวรา สุวรรณพิมล, ผู้เรียบเรียง (2548: 164-165) มาใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ถูกนำมาจัดรายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีทั้งหมด 19 แห่งจาก 25 แห่ง โดยสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 19 แห่งนี้ถือเป็นสถานที่ที่มีสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยว มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีระยะเวลาและระยะทางที่เหมาะสมต่อการนำมาจัดรายการการท่องเที่ยว ซึ่งเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมในระยะเวลา 1 วันได้ทั้งหมด 4 เส้นทาง แบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้ 3 รูปแบบคือการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เชิงศาสนาและเชิงมรดกวัฒนธรรม ดังนี้

เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร

เส้นทางนี้จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏอยู่ในเส้นทางนี้ล้วนเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้และมีประสบการณ์การในการทำอาหารเกาหลีได้โดยตรง โดยเส้นทางนี้ประกอบด้วย พิพิธภัณฑ์กิมจิ (หมายเลข 20) พิพิธภัณฑ์ชาสวยงาม (หมายเลข 22) พิพิธภัณฑ์แปงต็อก (หมายเลข 24)

เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา

เส้นทางนี้จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเกี่ยวกับศาสนา สถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏอยู่ในเส้นทางนี้ล้วนเป็นสถานที่ทางศาสนาที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้ากราบไหว้สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์และเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาได้ โดยเส้นทางนี้ประกอบด้วย วัดโซเกซา (หมายเลข 3) ศาลเจ้าซังเมียว (หมายเลข 11) วัดอินวังซา (หมายเลข 13) หอระฆังโพชินกัก (หมายเลข 19) วัดมโยกักซา (หมายเลข 21)

เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม

เส้นทางนี้จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรม ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏอยู่ในเส้นทางนี้ล้วนเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้หรือสัมผัสถึงศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของเกาหลีได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมนี้มีจำนวนมากและบางสถานที่มีการจำกัดเวลาในการเข้าชมจึงไม่สามารถท่องเที่ยวได้ทุกสถานที่ภายในระยะเวลา 1 วัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งเวลาในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 ออกเป็น 2 วัน ดังนี้

วันที่ 1 พระราชวังเคียงบก (หมายเลข 1) พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี (หมายเลข 7) ประตูควางฮวามุน (หมายเลข 9) จัตุรัสควางฮวามุน (หมายเลข 12) หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอึซุนชิน (หมายเลข 18) พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี (หมายเลข 23)

วันที่ 2 พระราชวังชางด็อกและสวนฮูวอน (หมายเลข 2) พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล (หมายเลข 5) คลองชองกเยซอน (หมายเลข 6) ย่านอินซาดง (หมายเลข 8) หมู่บ้านพุกชนฮันอก (หมายเลข 10)

เส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ศาสนาและมรดกวัฒนธรรม สำหรับนักท่องเที่ยวที่

ไม่ได้สนใจรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นพิเศษหรือต้องการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

เส้นทางนี้จัดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้สนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นพิเศษหรือต้องการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ ดังนั้นสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏอยู่ในเส้นทางนี้จึงเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวที่สามารถเรียนรู้และทำกิจกรรมได้หลากหลายมากกว่าทั้ง 3 เส้นทางข้างต้น โดยเส้นทางนี้ประกอบด้วย พระราชวังเคียงบก (หมายเลข 1) วัดโซเกซา (หมายเลข 3) หมู่บ้านพุกชนฮันอก (หมายเลข 10) จัตุรัสควางฮวามุน (หมายเลข 12) หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน (หมายเลข 18) หอระฆังโพชินกัก (หมายเลข 19) พิพิธภัณฑ์กิมจิ (หมายเลข 20)

รายละเอียดรายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้ง 4 เส้นทางข้างต้น มีดังนี้

1. เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร

- 9:50 น. - พบกันที่สถานีรถไฟใต้ดิน Jongno 3 ทางออก 5
- เดินทางไปยังพิพิธภัณฑ์ชาสวยงามพร้อมกันโดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 5 นาที
- 10:00 น. - ถึงพิพิธภัณฑ์ชาสวยงาม จากนั้นเข้าชมนิทรรศการเกี่ยวกับชาชนิดต่าง ๆ อุปกรณ์ชงชาแบบดั้งเดิมและผลิตภัณฑ์เซรามิก
- เข้าร่วมการดื่มชาตามวิธีการชงชาแบบดั้งเดิมของเกาหลีที่ร้าน **Tea Story**
- 11:50 น. - เดินทางไปร้านอาหาร **Cheondung Sori** ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
- รับประทานอาหารกลางวันที่ร้าน Cheondung Sori
- เดินทางไปพิพิธภัณฑ์กิมจิโดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที
- 13:00น. - ถึงพิพิธภัณฑ์กิมจิ เข้าชมนิทรรศการกิมจิตามโซนต่าง ๆ ทั้ง 5 โซน
- เข้าร่วมกิจกรรมทำกิมจิในโปรแกรมฮารุกิมจิ 30 นาทีและนำกิมจิที่ทำเก็บกลับบ้าน
- 14:30 น. - เดินไปยังป่า Jogyesa Temple ขึ้นรถบัสสีฟ้าสาย 162 ลงป่า Changdeokgung Donhwamun Guggakdang และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- 14.50 น. - ถึงพิพิธภัณฑ์แบ่งต็อก จากนั้นเข้าร่วมกิจกรรมทำแบ่งต็อก 30 นาที
- เข้าชมนิทรรศการแบ่งต็อกโซนต่าง ๆ ทั้ง 6 โซน
- 16.30น. - แยกย้ายเดินทางกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายตลอดการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 1 มีดังนี้ 1) ค่าเข้าชม 8,000 วอน 2) ค่าทำกิจกรรม 16,000 วอน 3) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 10,000 - 20,000 วอน 4) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 1,000 วอน

2. เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา

- 7:40 น. - พบกันที่สถานีรถไฟใต้ดิน Dongnimmun ทางออก 2
- เดินทางไปยังวัดอินวังซาพร้อมกันโดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 10 นาที
- 8:00 น. - ถึงวัดอินวังซา จากนั้นเข้ากราบนมัสการพระพุทธรูปในอาคารวัด
- เดินชมสถาปัตยกรรมของอาคารของศาลเจ้าทั้ง 11 แห่งที่ตั้งอยู่บริเวณวัด
- เดินขึ้นไปชมหินศักดิ์สิทธิ์ (หินซอนบาวี)
- 9:00 น. - เดินไปยังสถานีรถไฟใต้ดิน Dongnimmun ขึ้นสาย3 ลงสถานี Jongno 3-ga ทางออก8 และเดินอีกประมาณ 8 นาที
- 9:30 น. - ถึงศาลเจ้าชงเมียว จากนั้นเข้าชมสถาปัตยกรรมของอาคารซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็น พื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรม
- 10:30 น. - เดินไปยังสถานีรถไฟใต้ดิน Jongno 3-ga ขึ้นสาย1 ลงสถานี Jonggak ทางออก4 และเดินอีกประมาณ 3 นาที
- 10:50 น. - ถึงหอระฆังโพชินกัก จากนั้นเข้าร่วมกิจกรรมสวมใส่ชุดฮันบก
- เข้าร่วมกิจกรรมจำลองการตีระฆัง
- เดินชมสถาปัตยกรรมของอาคาร
- 12:00 น. - เดินไปยังป้าย Jogyesa Temple ขึ้นรถบัสสีฟ้าสาย401 ลงป้าย Deoksungyeojoonggo (덕성여중고) และเดินไปยังร้านอาหาร Jogeum อีกประมาณ 3 นาที
- 12:10 น. - รับประทานอาหารกลางวันที่ร้าน Jogeum
- เดินทางไปยังวัดโชเกซา โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 3 นาที
- 13.20 น. - ถึงวัดโชเกซา จากนั้นเข้ากราบนมัสการพระพุทธรูปในอาคารวัด
- เข้าร่วมโปรแกรม Temple-Life โดยร่วมทำกิจกรรมดังนี้ การท้าว้รวัด การเข้าร่วมพิธีดื่มชา การนั่งสมาธิแบบเซน การหมอบกราบแบบเกาหลีและการทำโคมรูปบัว
- 17.00 น. - เดินไปยังสถานีรถไฟใต้ดิน Jonggak ขึ้นสาย1 ลงสถานี Sinseol-dong ทางออก12 และเดินอีกประมาณ 5 นาที
- 17.20 น. - ถึงวัดมโยกักซา จากนั้นเข้ากราบนมัสการพระพุทธรูปในอาคารวัด
- เดินชมสถาปัตยกรรมของอาคาร
- 18.00 น. - แยกย้ายเดินทางกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ -ค่าใช้จ่ายตลอดการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 2 มีดังนี้ 1) ค่าเข้าชม 1,000 วอน 2) ค่าทำกิจกรรม 30,000 วอน 3) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 10,000 – 29,000 วอน 4) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 4,750 วอน

3. เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม

3.1 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม วันที่ 1

- 8:40 น. - พบกันที่สถานีรถไฟใต้ดิน Anguk ทางออก 1
- เดินทางไปยังพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลีพร้อมกัน ใช้เวลาในการเดินประมาณ 15 นาที
- 9:00 น. - ถึงพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี จากนั้นเข้าชมนิทรรศการต่าง ๆ ภายในพิพิธภัณฑ์ อาทิ สิ่งของเครื่องใช้ในอดีต พิธีกรรม วิถีชีวิตของคนเกาหลี ฯลฯ
- 10:30 น. - เดินทางไปยังพระราชวังเคียงบก โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 5 นาที
- 10:35 น. - ถึงหน้าพระราชวังเคียงบก จากนั้นเข้าร้านเช่าชุดเพื่อสวมใส่ฮันบก
- เดินชมสถาปัตยกรรมภายในพระราชวังและของใช้ในอดีตตามห้องต่าง ๆ
- เดินทางไปยังร้านอาหาร Hwangsaengga Kalguksu อีกประมาณ 5 นาที
- 13:00 น. - รับประทานอาหารกลางวันที่ร้าน Hwangsaengga Kalguksu
- เดินทางไปยังพิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 10 นาที
- 14:00 น. - ถึงพิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติเกาหลี จากนั้นเข้าชมนิทรรศการจัดแสดงทรัพย์สินของพระราชวัง รวมถึงวัฒนธรรมและพิธีกรรมต่าง ๆ ในสมัยราชวงศ์โชซอน
- เดินทางไปยังประตูควางฮวามุน โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 5 นาที
- 15:35 น. - ถึงประตูควางฮวามุน จากนั้นเดินชมสถาปัตยกรรมรอบ ๆ ประตูและชมรูปปั้นหินแฮแท (สัตว์สัญลักษณ์ประจำเมือง)
- 15:50 น. - เดินทางไปยังจัตุรัสควางฮวามุน โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 5 นาที
- เดินชมพระบรมรูปกษัตริย์เซจงมหาราชและอนุสาวรีย์พลเรือเอกอีซุนชิน
- 16:10 น. - เดินทางไปยังหอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 5 นาที
- ถึงหอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราช จากนั้นเข้าชมนิทรรศการกษัตริย์เซจงมหาราชตามห้องต่าง ๆ ที่มีการจัดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานการประดิษฐ์และผลงานทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ การทหารและการเมืองของพระองค์

- เข้าชมนิทรรศการพลเรือเอกอีซุนชินทั้ง 8 โชน อาทิ การจัดแสดงเกี่ยวกับแบบจำลองเรือเต่า (เรือคอบุกซอน)
- 17:30 น. - แยกย้ายเดินทางกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายตลอดการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 มีดังนี้ 1) ค่าเข้าชม 3,000 วอน 2) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 8,000 – 40,000 วอน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 15,000วอนขึ้นไป

3.2 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม วันที่ 2

- 8:30 น. - พบกันที่ **Cheonggye Plaza** จากนั้นชมบรรยากาศบริเวณคลองชองกเยชองคลองสำคัญของเกาหลีที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานถึง 600 ปี
- เดินไปยังป้าย Gwanghwamun ขึ้นสายรถบัสสีฟ้า601 ลงป้าย Gyeonggyojang และเดินไปยังพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์โซลอีกประมาณ 2 นาที
- 9:00 น. - ถึง**พิพิธภัณฑประวัติศาสตร์โซล** จากนั้นเข้าชมนิทรรศการตามโซนต่าง ๆ ที่มีการจัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกรุงโซล
- ชมหรือเลือกซื้อของที่ระลึกที่เป็นสินค้าทางวัฒนธรรม
- 12.00 น. - เดินทางไปยังป้าย Seoul Museum of History ขึ้นรถบัสสีฟ้าสาย307 ลงป้าย Jongno 2- ga และเดินไปย่าน**อินชาง**อีกประมาณ 3 นาที
- รับประทานอาหารกลางวันร้าน **Soegojib**
- เดินชมงานศิลปะภาพวาดและประติมากรรมแบบดั้งเดิมของเกาหลีตามอึยาศัย
- 14.00 น. - พบกันบริเวณร้าน Soegojib จากนั้นเดินไปยังป้าย Jogyesa Temple ขึ้นรถบัสสีฟ้า151 ลงป้าย Changgyeonggung Palace และเดินไปยังพระราชวังชางด็อก อีกประมาณ 3 นาที
- 15.00 น. - ถึง**พระราชวังชางด็อก** จากนั้นเดินชมสถาปัตยกรรมของอาคารต่าง ๆ ในพระราชวังที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม
- เดินชมธรรมชาติอันงดงามของสวนฮูวอน
- 16.00 น. - เดินไปยังสถานีรถไฟใต้ดิน Anguk ทางออก3และเดินออกไปยังทางออก2 เพื่อไปยังหมู่บ้านฟูกซันฮันอก โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 10 นาที
- 16.20 น. - ถึง**หมู่บ้านฟูกซันฮันอก** จากนั้นเข้าชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑของหมู่บ้านฟูกซันฮันอกและเรียนเขียนภาพพื้นบ้านเกาหลี
- เดินชมสถาปัตยกรรมการออกแบบอาคารบ้านแบบดั้งเดิมของเกาหลี และ

- ชมภูมิทัศน์ที่สวยงามของหมู่บ้าน
- 18.00 น. - แยกย้ายเดินทางกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ -ค่าใช้จ่ายตลอดการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 มีดังนี้ 1) ค่าเข้าชม 3,000 วอน 2) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 7,000 – 20,000 วอน 3) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 3,000 วอนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 2,000 วอนขึ้นไป

เส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ศาสนาและมรดกวัฒนธรรม

- 8:30 น. - พบกันที่จัตุรัสควางฮวามุน
- เดินชมพระบรมรูปกษัตริย์เซจงมหาราชและอนุสาวรีย์พลเรือเอกอีซุนชิน
- เดินไปยังหอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน ใช้เวลาในการเดินประมาณ 5 นาที
- 9:00 น. - ถึงหอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราช จากนั้นเข้าชมนิทรรศการกษัตริย์เซจงมหาราชตามห้องต่าง ๆ ที่มีการจัดแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผลงานการประดิษฐ์ และผลงานทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ การทหารและการเมืองของพระองค์
- เข้าชมนิทรรศการพลเรือเอกอีซุนชินทั้ง 8 โซน อาทิ การจัดแสดงเกี่ยวกับแบบจำลองเรือเต่า (เรือคอบุกซอน)
- 10:30 น. - เดินไปยังป้าย Sejong Center for the Performing ขึ้นรถบัสสีเขียวสาย 7212 ลงป้าย Jongno 2-ga และเดินไปยังหอระฆังโพซิงกักอีกประมาณ 3 นาที
- ถึงหอระฆังโพซิงกัก จากนั้นเข้าร่วมกิจกรรมสวมใส่ชุดฮันบก
- เข้าร่วมกิจกรรมจำลองการตีระฆัง จากนั้นเดินชมสถาปัตยกรรมของอาคาร
- 12:00 น. - เดินไปยังร้านอาหาร Soegojib โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 7 นาที
- รับประทานอาหารกลางวันที่ร้าน Soegojib
- 13.00 น. - เดินไปยังป้าย Kumkang ขึ้นรถบัสชงโนสีเขียวสาย 02 ลงป้าย Jogyesa Temple และเดินไปยังพิพิธภัณฑ์กิมจิ 3 นาที
- ถึงพิพิธภัณฑ์กิมจิ เข้าชมนิทรรศการกิมจิตามโซนต่าง ๆ ทั้ง 5 โซน
- 14.00 น. - เดินไปยังวัดโซเกซา โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 7 นาที
- ถึงวัดโซเกซา เข้ากราบนมัสการพระพุทธรูปในอาคารวัดและเดินชมสถาปัตยกรรมอาคารภายในวัด

- 15.00 น. - เดินไปยังป้าย Beomnyeonsa Temple และขึ้นรถบัสชงโนลีเขียวสาย11 ลงป้าย Sam cheong Police Substation จากนั้นเดินไปยังหมู่บ้านพุกชนฮันอกอีกประมาณ 5 นาที
- ถึงหมู่บ้านพุกชนฮันอก จากนั้นเข้าชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ของหมู่บ้านพุกชนฮันอกและเรียนเขียนภาพพื้นบ้านเกาหลี
- เดินชมสถาปัตยกรรมการออกแบบอาคารบ้านแบบดั้งเดิมของเกาหลี และชมภูมิทัศน์ที่สวยงามของหมู่บ้าน
- 16.30 น. - เดินไปยังพระราชวังเคียงบก โดยใช้เวลาในการเดินประมาณ 13 นาที
- ถึงพระราชวังเคียงบก จากนั้นเดินชมสถาปัตยกรรมภายในพระราชวังและของใช้ในอดีตตามห้องต่าง ๆ
- 18.00 น. - แยกย้ายเดินทางกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ -ค่าใช้จ่ายตลอดการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 มีดังนี้ 1)ค่าเข้าชม8,000 วอน 2)ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 7,000 – 20,000 วอน 3)ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 2,100 วอน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 7,000 วอนขึ้นไป

ตารางที่ 4.3.1 : การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 1 (หน่วย: วอน)

ค่าใช้จ่าย	ค่ารถบัส	ค่ารถไฟใต้ดิน	ค่าเข้าสถานที่	ค่ากิจกรรม	ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	รวมแต่ละสถานที่
สถานที่						
พิพิธภัณฑ์ชาสวยงาม	0	0	0	0	5,000	5,000
พิพิธภัณฑ์กิมจิ	0	0	5,000	6,000	0	11,000
พิพิธภัณฑ์แป้งต็อก	1,000	0	3,000	10,000	0	14,000
ร้านอาหาร Cheondung Sori	0	0	0	0	10,000	10,000
					รวมทั้งหมด	40,000

ตารางที่ 4.3.2 : การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 2 (หน่วย: วอน)

ค่าใช้จ่าย	ค่ารถบัส	ค่ารถไฟใต้ดิน	ค่าเช่าสถานที่	ค่ากิจกรรม	ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	รวมแต่ละสถานที่
สถานที่						
วัดอินวังซา	0	0	0	0	0	0
ศาลเจ้าชงเมียว	0	1,250	1,000	0	0	2,250
หอรฆังโพชินกัก	0	1,250	0	0	0	1,250
ร้านอาหารJogeum	1,000	0	0	0	15,000	16,000
วัดโซเกซา	0	0	0	30,000	0	30,000
วัดมโยกักซา	0	1,250	0	0	0	1,250
					รวมทั้งหมด	50,750

ตารางที่ 4.3.3 : การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 วันที่ 1 (หน่วย: วอน)

ค่าใช้จ่าย	ค่ารถบัส	ค่ารถไฟใต้ดิน	ค่าเช่าสถานที่	ค่าเช่าชุด	ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	รวมแต่ละสถานที่
สถานที่						
พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านเกาหลี	0	0	0	0	0	0
พระราชวังเคียงบก	0	0	3,000	15,000	0	18,000
ร้านอาหารHwang-saengga Kalguksu	0	0	0	0	10,000	10,000
พิพิธภัณฑสถานพระราชวังแห่งชาติเกาหลี	0	0	0	0	0	0
ประตูควางฮวามุน	0	0	0	0	0	0
จัตุรัสควางฮวามุน	0	0	0	0	0	0
หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน	0	0	0	0	0	0
					รวมทั้งหมด	28,000

ตารางที่ 4.3.4 : การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 3 วันที่ 2 (หน่วย: วอน)

ค่าใช้จ่าย	ค่ารถบัส	ค่ารถไฟใต้ดิน	ค่าเข้าสถานที่	ค่ากิจกรรม	ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	รวมแต่ละสถานที่
สถานที่						
คลองชองกเยซอน	0	0	0	0	0	0
พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์โซล	1,000	0	0	0	0	1,000
ย่านอินซาดง	1,000	0	0	0	0	1,000
ร้านอาหารSeogojib	0	0	0	0	10,000	10,000
พระราชวังชางด็อกและสวนฮูวอน	1,000	0	3,000	0	0	4,000
หมู่บ้านพุกชนฮันอก	0	0	0	10,000	0	10,000
					รวมทั้งสิ้น	26,000

ตารางที่ 4.3.5 : การสรุปค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ใช้ในการท่องเที่ยวเส้นทางที่ 4 (หน่วย: วอน)

ค่าใช้จ่าย	ค่ารถบัส	ค่ารถไฟใต้ดิน	ค่าเข้าสถานที่	ค่ากิจกรรม	ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	รวมแต่ละสถานที่
สถานที่						
จัตุรัสควางฮวามุน	0	0	0	0	0	0
หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน	0	0	0	0	0	0
หอระฆังโพชินกัก	1,000	0	0	0	0	1,000
ร้านอาหารSeogojib	0	0	0	0	10,000	10,000
พิพิธภัณฑ์กิมจิ	550	0	5,000	0	0	5,550
วัดโซเกซา	0	0	0	0	0	0
หมู่บ้านพุกชนฮันอก	1,000	0	0	10,000	0	11,000
พระราชวังเคียงบก	0	0	3,000	0	0	3,000
					รวมทั้งสิ้น	30,550

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยว และเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนของกรุงโซลในระยะเวลา 1 วัน โดยผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษาประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนของกรุงโซล พบว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนทั้ง 25 แห่งสามารถแบ่งประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวได้ 2 ประเภทคือทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์และทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ประเภทที่ 1 ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์มีทั้งหมด 19 แห่ง ได้แก่ พระราชวังเคียงบก พระราชวังชางด็อกและสวนฮูวอน วัดโซเกซา พระราชวังชังคยอง พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์โซล คลองชองกเยซอน พิพิธภัณฑสถานพระราชวังแห่งชาติเกาหลี ประตูควางฮวามุน ศาลเจ้าชงเมียว จัตุรัสควางฮวามุน วัดอินวังซา ประตูทงแดมุน พระราชวังอินเฮียน พิพิธภัณฑสถานชองวาแดซารางแซ พระราชวังเคียงฮุย หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราช และพลเรือเอกอีซุนชิน หอระฆังโพชินกัก วัดมโยกักซาและวัดซิงกาซา ส่วนประเภทที่ 2 ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมมีทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ ย่านวัฒนธรรมอินซาดง หมู่บ้านพุกชนฮันอก พิพิธภัณฑสถานกิมจิ พิพิธภัณฑสถานชาสวองาม พิพิธภัณฑสถานบ้านเกาหลี พิพิธภัณฑสถานเป็งต็อก

5.1.2 การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนของกรุงโซลทั้ง 25 แห่ง พบว่าแต่ละสถานที่ที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปโดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม รูปแบบที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหารมีทั้งหมด 3 แห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานกิมจิ พิพิธภัณฑสถานชาสวองามและพิพิธภัณฑสถานเป็งต็อก รูปแบบที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนามีทั้งหมด 6 แห่ง ได้แก่ วัดโซเกซา ศาลเจ้าชงเมียว วัดอินวังซา หอระฆังโพชินกัก วัดมโยกักซาและวัดซิงกาซา รูปแบบที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมมี

ทั้งหมด 16 แห่ง ได้แก่ พระราชวังเคียงบก พระราชวังชางด็อกและสวนฮูวอน พระราชวังชังคยอง พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์โซล คลองชองกเยซอน พิพิธภัณฑสถานพระราชวังแห่งชาติเกาหลี ประตูควางฮวามุน จัตุรัสควางฮวามุน ประตูทงแดมุน พระราชวังอินเฮียน พิพิธภัณฑสถานช็องวาแดซารางแซ พระราชวังเคียงฮุย หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน ย่านวัฒนธรรมอินซาดง หมู่บ้านพุทขนฮันอกและพิพิธภัณฑสถานบ้านเกาหลี

5.1.3 การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนในระยะเวลา 1 วัน

จากการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน พบว่าการวางแผนจัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนสามารถจัดได้ทั้งหมด 4 เส้นทางโดยแบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้ง 3 รูปแบบที่ได้ศึกษาไปข้างต้น (ผลการศึกษาที่ 5.1.2) โดยแต่ละเส้นทางการท่องเที่ยวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เส้นทางนี้จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหาร สถานที่ที่อยู่ในรายการท่องเที่ยวนี้มีทั้งหมด 3 สถานที่ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิพิธภัณฑสถานภูมิณีและพิพิธภัณฑสถานสวยงาม โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยว 6 ชั่วโมง 40 นาทีและมีค่าใช้จ่ายประมาณ 40,000 วอน

เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา เส้นทางนี้จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเกี่ยวกับศาสนา สถานที่ที่อยู่ในรายการท่องเที่ยวนี้มีทั้งหมด 5 สถานที่ ได้แก่ วัดโซเกซา ศาลเจ้าชงเมียว วัดอินวังซา หอระฆังโพซิงกักและวัดมโยกักซา โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยว 11 ชั่วโมง 40 นาทีและมีค่าใช้จ่ายประมาณ 50,750 วอน

เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม เส้นทางนี้จัดทำขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรม โดยเส้นทางนี้ถูกแบ่งรายการการท่องเที่ยวออกเป็น 2 วันเนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมในเขตชงโนมีจำนวนมากและมีการจำกัดเวลาในการเข้าชมจึงไม่สามารถท่องเที่ยวได้ทุกสถานที่ภายในระยะเวลา 1 วัน ซึ่งสถานที่ที่อยู่ในรายการท่องเที่ยววันที่ 1 มีทั้งหมด 6 สถานที่ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเกาหลี พระราชวังเคียงบก พิพิธภัณฑสถานพระราชวังแห่งชาติเกาหลี ประตูควางฮวามุน จัตุรัสควางฮวามุน หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยว 10 ชั่วโมง 10 นาทีและมีค่าใช้จ่ายประมาณ 28,000 วอน ส่วนสถานที่ที่อยู่ในรายการท่องเที่ยววันที่ 2 มีทั้งหมด 6 สถานที่ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์โซล คลองชองกเยซอน ย่านอินซาดง หมู่บ้านพุทขนฮันอก

พระราชวังช้างด็อกและสวนฮูวอน หมู่บ้านพุทขนฮันอก โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยว 10 ชั่วโมง 30 นาทีและมีค่าใช้จ่ายประมาณ 26,000 วอน

เส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ศาสนาและมรดกวัฒนธรรม เนื่องจากเส้นทางนี้จัดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้สนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นพิเศษหรือต้องการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ ซึ่งสถานที่ที่อยู่ในรายการท่องเที่ยวนี้มีทั้งหมด 7 สถานที่ ได้แก่ จัตุรัสควางฮวามุน หอนิทรรศการของกษัตริย์เซจงมหาราชและพลเรือเอกอีซุนชิน หอระฆังโพชินกัก พิพิธภัณฑ์กิมจิ วัดโซเกซา หมู่บ้านพุทขนฮันอกและพระราชวังเคียงบก โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยว 10 ชั่วโมง 30 นาทีและมีค่าใช้จ่ายประมาณ 30,550 วอน

5.2 การอภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษาประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน พบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนทั้ง 25 แห่งสามารถแบ่งได้ 2 ประเภทคือทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์และทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม โดยทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์มีมากกว่าทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมคิดเป็นร้อยละ 76 ของสถานที่ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิสา ด้วงขาว (2550) ที่กล่าวว่าทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์เป็นประเภททรัพยากรท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากที่สุดในกรุงโซล

ผลศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนสามารถแบ่งได้ 3 รูปแบบคือการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบุญสุกฤษฎ์ อเนกสุข (2557: 17-31) ในด้านการจำแนกรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ผลการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน พบว่าการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งในเขตชงโนสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกและสามารถคำนวณเวลาในการเดินทางได้อย่างแน่นอน เนื่องจากสามารถเลือกวิธีการเดินทางได้อย่างหลากหลายและมีความตรงต่อเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร แสงชาติ (2556) และกชกร อริยกวินวงศ์ (2557) ที่กล่าวว่าระบบขนส่งมวลชนเกาหลีใต้มีความครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ มีระบบเดินสายเปลี่ยนรถที่มีประสิทธิภาพและมีตารางเดินรถที่แน่นอนสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย ส่วนการวางแผนจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนนั้น

สามารถจัดได้ทั้งหมด 4 เส้นทางโดยแบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้ง 3 รูปแบบคือการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวของนิตา ชักกุล (2548: 84-85) ที่ได้จำแนกรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซลมีจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยว มีภูมิทัศน์ที่สวยงามและมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ รวมทั้งพิจารณาระยะเวลาที่สามารถเข้าชมสถานที่ต่าง ๆ และจัดรายการการท่องเที่ยวในแต่ละเส้นทาง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวางแผนการจ้ดนำเที่ยวของกุลวรา สุวรรณพิมล (2548: 164-165) ในด้านการคัดเลือกสถานที่เพื่อนำมาจัดนำเที่ยว

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” พบว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวล้วนเป็นสถานที่ที่มีความน่าสนใจที่สามารถถ่ายทอดให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของคนเกาหลีในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดีแตกต่างกันออกไปตามแต่ละสถานที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่างานวิจัยในอนาคตควรมีการกำหนดระยะเวลาในการท่องเที่ยวแบบหลายวันเพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้หลายสถานที่มากขึ้น ส่วนกรณีที่ต้องการจัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในระยะเวลา 1 วันผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการปรับเส้นทางการท่องเที่ยวบางรูปแบบใหม่ ยกตัวอย่างเช่นเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมที่มีสถานที่ท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมากไม่สามารถท่องเที่ยวได้ครบทุกสถานที่ภายในระยะเวลา 1 วันดังนั้นงานวิจัยในอนาคตจึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลของแต่ละสถานที่เพิ่มเติมเพื่อคัดเลือกสถานที่ที่มีความน่าสนใจ คุ่มค่า และเหมาะสมกับผู้ที่มีความสนใจเพียงการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมมากที่สุดและนำมาจัดทำเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมภายในระยะเวลา 1 วันในงานวิจัยครั้งถัดไป

5.4 ข้อจำกัดทางการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้ไปเก็บข้อมูลในสถานที่จริงเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากฐานข้อมูลออนไลน์ หนังสือและเอกสารตีพิมพ์เท่านั้น

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

- กชกร อริยวินวงศ์. (2557). “ปัจจัยที่ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกรุงโซล.” สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กองวิชาการและฝึกอบรม ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กุลวรา สุวรรณพิมล, ผู้เรียบเรียง. (2548). **หลักการมัคคุเทศก์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2552). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: วิรัตน์ เอ็ดดุกุศล.
- ดำรงค์ ฐานดี. (2547). **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดุษฎี ชุมสาย, ม.ล. (2518). **หลักวิชาการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- นิตา ชัชกุล. (2554). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บังอร ฉัตรรุ่งเรือง. (2554). **ตำราวิชาการวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สยามบุ๊คส์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. ม.ป.ท. : เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- _____. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ซี.พี.บุ๊คสแตนดาร์ด.
- บุญยสุกฤษฎ์ อเนกสุข. (2557). **ยล เยี่ยม เยือน เหง้า: แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
- วรรณวิสา ดั่งขาว. (2550). “การท่องเที่ยวประเทศเกาหลีใต้.” สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร แสงชาติ. (2556). “การท่องเที่ยวโดยผ่านระบบขนส่งมวลชนในเกาหลีใต้.” สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. (2534). **ที่นี่...เกาหลีใต้**. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สิทธิ กongsasane. (2552). “การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดขอนแก่น.” **วารสารวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่** 4, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม): 41.

สิริภพ มหรรณสุวรรณ. (2555). **แบกเป้ ตะลุยเดี่ยว ลัดเลี้ยวเที่ยวเกาหลี**. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์.

สำนักงานสารนิเทศภาคพื้นทะเลสาบธารณรัฐเกาหลี ร่วมกับคณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย. (2537).

ความจริงเกี่ยวกับเกาหลี. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

DPlus Guide Team. (2559). **โซล ใคร ๆ ก็เที่ยวได้ [Edition 2] Seoul & Around**. กรุงเทพฯ: ไป
รวิชั่น.

ข้อมูลจากเว็บไซต์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560**. เข้าถึงเมื่อ
วันที่ 19 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114

ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว. (2556). **การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก
tourism-dan1.blogspot.com/

บริษัท โซล ทัวร์บัส จำกัด. (2563). **City Tour Course**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2563. เข้าถึงได้จาก
<https://m.seoulcitybus.com/course/courseList.do>

รวมข้อมูลการท่องเที่ยวกรุงโซล. (2562). เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://www.chilloutkorea.com/category/area/seoul/>

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล. (2556). **ตลาดเกาหลีใต้ที่คุณรู้จัก**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2562.
เข้าถึงได้จาก www.thaiembassy.org/seoul/th/business/38853-ตลาดเกาหลีใต้ที่คุณรู้จัก.html

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี (KTO). (2561). **รถไฟใต้ดิน Subway**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม
2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.kto.or.th/post/รถไฟใต้ดิน>

- anowl.co. (2563). **เที่ยวเกาหลีกับลีซังกุงตอนที่ 2: ประตูกังสีทศของคยองบกุง.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://anowl.co/anowlsabai/korea_leesangkung_2/
- ChilloutKorea. (2563). **จัตุรัสกวางฮวามุน Gwanghwamun Square.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/gwanghwamun-square/>
- ChilloutKorea. (2563). **ประตูทงแดมุน - Dongdaemun Gate.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/dongdaemun-gate/>
- ChilloutKorea. (2563). **พระราชวังชางดีอกุงและฮวอน.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/changdeokgung-palace>
- ChilloutKorea. (2563). **พิพิธภัณฑก์ษัตริย์เซจงมหาราช King Sejong Story.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้ <https://www.chilloutkorea.com/king-sejong-story/>
- ChilloutKorea. (2563). **วัดมโยกักซา Myogaksa Temple.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/myogaksa-temple/>
- ChilloutKorea. (2563). **วัดอินวังซา Inwangsa Temple.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/inwangsa-temple/>
- ChilloutKorea. (2563). **ศาลเจ้าจงมโย Jongmyo Shrine.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/jongmyo-shrine/>
- Gahoemuseum. (2556). **상시프로그램.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.gahoemuseum.org/new/education/permanent>
- Gyeongbokgung. (2559). **Visitor information.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก http://www.royalpalace.go.kr/content/guide/guide01_tab01.asp
- Japainkorea. (2561). **โพซิงกัก.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.japainkorea.com/boshingak-seoul/>
- Jogyesa. (2564). **Jogyesa Temple Life Program.** เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.jogyesa.kr/user/english/>

Jointtravel. (2564). **คลองชองกเยซอน (Cheonggyecheon Stream)**. เข้าถึงเมื่อวันที่15 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/cheonggyecheon-stream.html/>

Jointtravel. (2563). **จัตุรัสควางฮวามุน (Gwanghwamun Square)**. เข้าถึงเมื่อวันที่8 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-koreatravelinformation/gwanghwamun-square.html/>

Jointtravel. (2564). **ประตูทางแคมนุน (Dongdaemun Gate)**. เข้าถึงเมื่อวันที่15 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/dongdaemun-gate-heunginjimun-gate.html/>

Jointtravel. (2564). **พระราชวังชางด็อก (Changdeokgung Palace)**. เข้าถึงเมื่อวันที่14 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/changdeokgung-palace.html/>

Jointtravel. (2563). **หอรฆังโพซิงกัก Bosingak Bell Pavilion**. เข้าถึงเมื่อวันที่14 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/bosingak-bell-pavilion.html/>

Jointtravel. (2563). **เรื่องราวของกษัตริย์เซจงมหาราช (The Story of King Sejong Exhibition Hall)**. เข้าถึงเมื่อวันที่10 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/the-story-of-king-sejong-exhibition-hall.html/>

Jointtravel. (2563). **เรื่องราวของพลเรือเอกอีซุนชิน (The Story of Admiral Yi Sun-shin)**. เข้าถึงเมื่อวันที่10 ธันวาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.jointtravel.com/south-korea-travel-information/the-story-of-admiral-yi-sun-shin.html/>

KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2563). **Bukchon Hanok Village (북촌한옥마을)**. เข้าถึงเมื่อวันที่18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://english.visitkorea.or.kr/enu/ATR/SI_EN_3_11_1.jsp?cid=561382

KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2563). **Cheonggyecheon Stream**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://english.visitseoul.net/attractions/Cheonggyecheon-Stream_/35

KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2563). **Cheongwadae Sarangchae**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://cwdsarangchae.kr/eng/about/viewing.php>

KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2563). **Gwanghwamun Gate (광화문)**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://english.visitkorea.or.kr/enu/ATR/SI_EN_3_1_1_1.jsp?cid=264329

KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2563). **Insa-dong (인사동)**. เข้าถึงเมื่อวันที่20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://english.visitkorea.or.kr/enu/ATR/SI_EN_3_1_1_1.jsp?cid=264354

KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2563). **Inwangsa Temple**. เข้าถึงเมื่อวันที่20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก http://english.visitkorea.or.kr/enu/ATR/SI_EN_3_1_1_1.jsp?cid=1749909

MUSEUM KIMCHIKAN. (2563). **Exhibition, Experiences, and Reservation**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.kimchikan.com/en/>

Myogaksa Temple. (2559). เข้าถึงเมื่อวันที่15 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก http://www.korea108.com/2016/03/blog-post_43.html

National Folk Museum of Korea. (2563). **Visitors Information**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.nfm.go.kr/english/subIndex/475.do>

NATIONAL PALACE MUSEUM OF KOREA. (2563). **VISITING**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.gogung.go.kr/map.do?pLng=en>

SEOUL MUSEUM OF HISTORY. (2563). **Visit**. เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://museum.seoul.go.kr/eng/visit/location/locBus.jsp>

Seoul Tourism Organization. (2563). **Beautiful Tea Museum.** เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://english.visitseoul.net/attractions/Beautiful-Tea-Museum_/4467#none

Seoul Tourism Organization. (2563). **Gyeonghuigung Palace.** เข้าถึงเมื่อวันที่18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://english.visitseoul.net/attractions/Gyeonghuigung_/1168

Trip Advisor. (2563). **Seoul.** เข้าถึงเมื่อวันที่12 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.tripadvisor.com/>

Trip Advisor. (2558). **Seunggasa Temple.** เข้าถึงเมื่อวันที่20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.tripadvisor.com/Attraction_Review-g294197-d17395042

Tteok Museum. (2563). **About the Museum.** เข้าถึงเมื่อวันที่19 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก http://www.tkmuseum.or.kr/sub/sub01_01.php

Unhyeongung. (2563). **Tour Information.** เข้าถึงเมื่อวันที่18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.unhyeongung.or.kr/eng/0104.php?tab=2>

문화재청 창경궁관리소. (2560). **찾아오시는 길.** เข้าถึงเมื่อวันที่18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก http://cgg.cha.go.kr/agapp/public/html/HtmlPage.do?pg=/cgg/02/map_01.jsp

문화재청 창덕궁관리소. (2559). **관람 시간 및 요금.** เข้าถึงเมื่อวันที่18 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.cdg.go.kr/default.jsp>

문화재청 종묘관리소. (2563). **관람요금 및 시간.** เข้าถึงเมื่อวันที่20 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <http://jm.cha.go.kr/agapp/public/html/HtmlPage.do?pg=/jm/01>

서울특별시 물가정보. (2564). **버스 요금.** เข้าถึงเมื่อวันที่9 กุมภาพันธ์ 2564. เข้าถึงได้จาก <http://tearstop.seoul.go.kr/mulga/info/charge01.jsp>

승가사. (2564). เข้าถึงเมื่อวันที่20 มกราคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://leesann.tistory.com/5215>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวหนึ่งฤทัย ศุภเลิศ
วันเกิด	6 มีนาคม 2541
ที่อยู่	46/3 อาคาร 8 ซอยอนามัยงามเจริญ 31 แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายจากโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต เอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวหนึ่งฤทัย ศุภเลิศ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร. อาศิริต อับดุลกาเดร์
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	46/3 อาคาร 8 ซอยอนามัยงามเจริญ 31 แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150
หมายเลขโทรศัพท์	084-010-5913

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ.2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรโดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(.....)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)